

Ազգ

13 ՀՈՒՆՎԱՐ 2017 ՈՒՐՔԱԹ 1(5449)

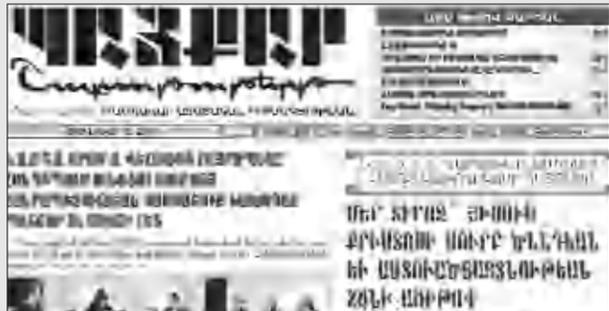

ԵԱՀԿ երեանյան գրասենյակի փակումը լուրջ հարված էԱՀԿ-ին

«ԵԱՀԿ անդամ երկրները դեռ կոնսենսուսի չեն եկել կազմակերպության մի ցարք դաժարի մասին առաջարկությունների մանրացրել երկարաձգելու վերաբերյալ», երեկ հաղորդել էր ԵԱՀԿ երեանյան գրասենյակը: Հարավային Կովկասում միակ' ԵԱՀԿ երեանյան գրասենյակի գործունեության ցարունակության վերաբերյալ երեկ բանակցություններ էին ընթանում ԵԱՀԿ ավստրիական նախագահության եւ Հայաստանի միջեւ, ինչպես նաեւ էր ՀՀ ԱԳՆ մամուլի խոսնակ Տիգրան Բալայանը՝ լրատվամիջոցներին փոխանցելով, թե «Երեանյան գրասենյակի դերն արժեւորվում է ինչպես ԵԱՀԿ նախագահության, ֆարսուղարության, կազմակերպության այլ մարմինների, այնպես էլ մասնակից երկրների բացարձակ մեծամասնության կողմից, բացառությամբ մեկի»: Հասկանալի է՝ այդ երկիրն Ադրբեյջանն է: Ըստ Բալայանի, երեկ երեկոյան հնարավոր չէր եղել համաձայնության հասնել գրասենյակի երկարաձգման որոշման շուրջ:

ՀԱՍԱՐԿԱԿԱՆ-ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՎԵՐԼՈՒԹՅԱԿԱՆ ԸՆԲԱԹԱԹԵՐԹ

Բարի երթ, «Պայքար»

Սկսած «Ազդարարից» դարբերական մամուլը մեծ դերակատարություն է ունեցել հայության կյանքում, դարձել դրա յուրահատուկ հայելին: Տարբեր ժամանակներում լույս տեսած հայ դարբերականների ամբողջությունը նաեւ մեր դաստիարակության համար առանց կենսադրյուր է, փաստերի ցեղանշան: Իսկ յուրահատուկ դարբերական, լինելով այդ ամբողջի մասնիկը, նաեւ իր դերն ու զույգն ունի, ասելով ու դերակատարությունը:

Հայ մամուլի ընդհանուր ներկայացումը իր հարյուրամյա անցած ճանապարհով ու կենսափորձով, նոր ու նորովի ասելով 2017 թ. հունվարի 1-ից սկսած վերահրատարակվել Ռամկավար Ազատական Կուսակցության գաղափարական օրգան «Պայքար» ԵԱՀԿ-ի Երեւանի կենտրոնում: Հուրջ մեկ դար դրվաճելի որակով եւ բարձրագույն հրատարակչական մակարդակով Ամերիկայի Արեւելյան ափի հայությանը՝ թերթը միաժամանակ իր աշխարհը գործունեությամբ ու հրատարակչական գործունեությամբ համագործակցում էր կուսակցության մյուս դարբերականների հետ: «Պայքար»-ը մշակույթ ու անխաբար ֆարգեց ՌԱԿ գաղափարախոսությունը, մերժելով կեղծիքն ու օտարմոլությունը՝ սեր կանգնեց հայրենի արժեքներին, զգաստ լուրերով հայության ժողովրդական գանգվածներին՝ հրատարակելով հարցերի նկատմամբ Սփյուռում, դառնալով կուսակցական մտայնության կարեւորագույն հարթակներից մեկը:

Մերօրյա համաժամանակաշրջանում գործընթացների ու էլեկտրոնային լրատվամիջոցների բազմազանության մեջ «Պայքար»-ն աստիարակ է վերադառնում իր առաջնությունը եւ ՌԱԿ-ի գաղափարախոսությունը համայն հայությանը հասցնելու հստակ գիտակցությամբ: Իսկ դասակարգում մի ընթացք, որը ղեկավարում էր հայրենի գործընթացը, այդ աստիարակում բեղմնավոր ճանապարհ անցած եւ ճիշտ ընթացքով խմբագրակազմը՝ Երվանդ Ազատյանը, Հակոբ Վարդիվառյանը, Հակոբ Ավետիսյանը, ղոկոս. Հարություն Արզումանյանը, Զավեն Գրիգորյանը, ղոկոս. Ավետիս Եսփունձյանը, Վաչե Սեմերձյանը, Պայծիկ Գալայանը:

Լավագույն գիտակցելով, որ մեր օրերում տղազոր մամուլը որոշ նախաձեռնություններով, խմբագրակազմի իրավազրկումն որոշել է միաժամանակ հրատարակել նաեւ թերթի էլեկտրոնային տարբերակը: Դրանով այն հասանելի կդառնա աշխարհասփյուռ ողջ հայությանը, իր ձայնը կհնչեցնի իր օրերի հայաստան գործերի եւ որդես ՌԱԿ-ի գաղափարական դաստիարակության գործերի եւ որդես ՌԱԿ-ի գաղափարական դաստիարակության գործերի: Հենց այդպիսի թյուրիմացություններից խուսափելու, կուսակցության գաղափարախոսությունն ու գործելակերպը ճիշտ ներկայացնելու անհրաժեշտության ընթացքում էլ խմբագրակազմը ճանապարհ է դուրս գալիս:

ՌԱԿ Կենտրոնական վարչությունը եւ «Ազգ» թերթը, ողջունելով ստանալած վերադարձը, բարի երթ են մտադրում «Պայքար»-ին եւ հավաստում են, որ այն ազնիվ ու անզիջում կդառնալի սուի խաբերության, հոստոսական դրսևորումների, ազգավնաս ու կուսակցադավ բոլոր դրսևորումների դեմ, ինչպես նախկինում է արել: Միաժամանակ կփոխի որոշ կարեւոր հարցերի նկատմամբ իր մոտեցումները: Նախկին եղեռնվածի ու խեղճի փոխարեն՝ կներկայացնի սեփական ուժեղ դերակատարության սիրոց եւ դաստիարակչական ժողովրդի դիմագիրք: Որդես ամենամոտ առաջադրում է իր մոտեցումն առողջ ու միասնական կուսակցության դաստիարակչական կարեւոր դերակատարություն կունենա մեզ ներկա մարտահրավերներին արժանորեն դաստիարակելու եւ նշագրելու այն ուղիները, որոնցով հայ ժողովուրդը կկերտի նորանոր հաղթանակներ:

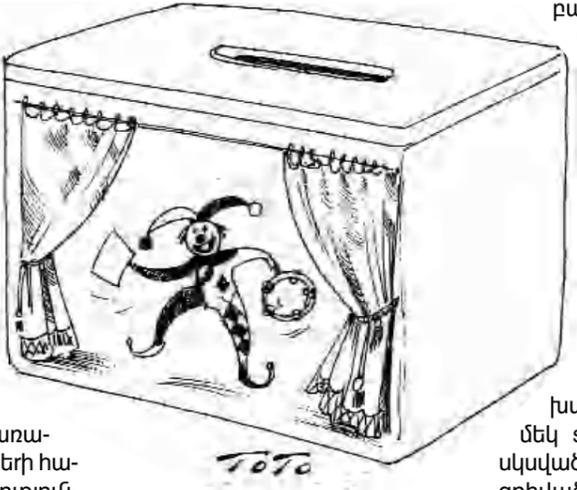
Մեկ անգամ էլ բարի երթ մտադրեմ «Պայքար»-ին, թերթի խմբագրակազմին, բոլոր աշխատակիցներին, ներկա ու գալիք թղթակիցներին եւ ստանում նոր համարների ու թարմ, իրատեսական, լուսառոտ ու կառուցողական խոսքի:

ՍՈՒՐԵՆ Թ. ՄԱՐԿՍՅԱՆ

ՄԱՐԻՏԱ ՆԱԶԱՏՐՅԱԼ

Ամանորյա խումբերը մոտենում է ավարտին, մեր ֆաղափական էլիտան սկսել է վերադառնալ գանազան դուբայներից, իսկ ընտրությունների օրն էլ հայտնի է՝ ամրիլի 2, անգամ ֆարգչական սեխնիկական խնդիրներն են սկսում կարգավորվել, չնայած որ կուսակցությունների ցուցակների մասին, արտահոսներից բացի, այլ բան հայտնի չէ: Բայց այն, ինչ կասարվել է վերջին տարիներին, բացառադրեք բոլոր կուսակցությունների համար միջի ենթադրեք ընտրություններին մասնակցելու բոլորովին այլ մտայնություն ու մոտեցում, ֆանի որ վերջին տարիներին մեր երկրում տեղի ունեցողն ամենեւին էլ հաջողության դաստիարակումն էր, եթե չհասնեք ընդհակառակը: Ֆորմալ հայտարարություններից անդին մտայնության փոփոխության նշան կարծես թե չկա: Առարկայորեն առանձնադրեք բան չի փոխվել նաեւ նոր կառավարության կարճատե գործունեության ընթացքում, թեեւ դա դեռ կարելի է մի կերպ հասկանալ՝ նկատի ունենալով դժվարին ժամանակը, մեր շուրջ տեղի ունեցող գլխադրության իրադարձությունները եւ Արցախի հարցը: Սակայն մտայնության փոփոխության առանձնակից իրերը տեղից չհարձելու համար մեզ, իրոք, չդիմեք է մեզ ներքին: Հարունակներն նշանների մասին խոսել, ֆանի որ մանրումները աս

Ով՞ ում

թան են հուշում: Նախ՝ որ ամրիլի 2-ի ընտրությունները համընկել են ամրիլյան դաստիարակչի տարեկանի հետ: Հասկանալի է, որ նոր ընտրական օրենսդրությամբ այդ օրը հաշվարկված է ըստ սահմանված կանոնների, սակայն միտք էլ կարելի էր սողանցներ գտնել՝ մի ֆանի օրով գոնե ավելի ուշ նշանակելու համար ընտրությունների օրը: Թե՛ իշխանությունը մտածում է, որ մեկ տարի առաջ ամրիլի 1-ին սկսված ամրիլյան դաստիարակումն ու գոհված գինվորների իշխանակը մոռացվել են, կամ ՊՊԾ գնդի տարածքի գրավմանը զուգահեռ սկսված բողոքի ցույցերին միացած եւ ամրիլյան դաստիարակչի թեման զայրույթի այլիքի դաստիարակչի հարցը: Սակայն մտայնության փոփոխության առանձնակից իրերը տեղից չհարձելու համար մեզ, իրոք, չդիմեք է մեզ ներքին: Հարունակներն նշանների մասին խոսել, ֆանի որ մանրումները աս

թան են հուշում: Նախ՝ որ ամրիլի 2-ի ընտրությունները համընկել են ամրիլյան դաստիարակչի տարեկանի հետ: Հասկանալի է, որ նոր ընտրական օրենսդրությամբ այդ օրը հաշվարկված է ըստ սահմանված կանոնների, սակայն միտք էլ կարելի էր սողանցներ գտնել՝ մի ֆանի օրով գոնե ավելի ուշ նշանակելու համար ընտրությունների օրը: Թե՛ իշխանությունը մտածում է, որ մեկ տարի առաջ ամրիլի 1-ին սկսված ամրիլյան դաստիարակումն ու գոհված գինվորների իշխանակը մոռացվել են, կամ ՊՊԾ գնդի տարածքի գրավմանը զուգահեռ սկսված բողոքի ցույցերին միացած եւ ամրիլյան դաստիարակչի թեման զայրույթի այլիքի դաստիարակչի հարցը: Սակայն մտայնության փոփոխության առանձնակից իրերը տեղից չհարձելու համար մեզ, իրոք, չդիմեք է մեզ ներքին: Հարունակներն նշանների մասին խոսել, ֆանի որ մանրումները աս

Հայաստանի Հանրապետությունը կայացած արդիական դեպք է եւ միջազգային հանրության լիիրավ անդամ

Մտորումներ Հայաստանի անկախության 25-ամյակի առթիվ

ՆԻԿՈԼԱՅ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

ՀՀ զԱՄ թղթակից անդամ

1. ՀԱՅԵՐԸ ՊԵՏՈՒԹԵՆԱՍԵՐԸ ԱԶԳ

Աշխարհի հնագույն ժողովուրդներից մեկը՝ հայ ժողովուրդը, ունի իրեն բնորոշ մի ցարք բարձրագույն արժեքներ եւ յուրահատկություններ: Նա դաստիարակչական ազգ է եւ այդ առումով տարբերվում է ցարունա ժողովուրդներից: Դարերի ընթացքում նա բազմիցս ստեղծել է իր դերակատարությունը, կորցրել, նորից ստեղծել եւ նորից կորցրել: Բայց անկախ դերակատարություն ունենալու հայերի ձգտումը մնացել է անկոտրու: Եթե թվարկելու լինեմք հայոց դերակատարություններն ըստ դիմաստիաների, ապա կստանանք հետևյալ դասակարգումը: Երվանդունիների թագավորություն (մ.թ.ա.570-մ.թ.ա.201թթ.), Արտաշեսյան թագավորություն (մ.թ.ա. 189-մ.թ.1թթ.), Արտաշեսյանների թագավորություն (66-428թթ.), Բագրատունիների թագավորություն (885-

Հանրապետության անկախության 25-ամյակի առթիվ
«Հանրապետության անկախության 25-ամյակի առթիվ հոդվածը ստեղծել էինք Ամանորի նախօրեին: Տարեկան մեր համարում բնականաբար չէինք կարող սկսել հոդվածի հրատարակումը՝ արձակուրդային ավելի ֆան երկարաբայ ընդմիջումը աս երկար կլինեք բովանդակության ընկալման տեսակետից, եւ, միաժամանակ, ասեմք կարող էր այն թվալ, որ մեր հանրապետության 25-ամյակի առթիվ ընդամենը դերակատարական եւ դերակատարական մի նյութ, ինչպես սովորաբար լինում է մեր իրականության մեջ: Այնինչ, ներկա եւ հաջորդ երկու համարներում հրատարակվող հոդվածը, հեղինակի մոտեցումներին հավասարիմ, դարունակում է խիստ ուշագրավ ընդհանրացումներ, որոնք դուրս են հորեյանական ու դերակատարական ցրանակներից եւ հանդիսանում են, մեր կարծիքով, մնայուն գնահատականներ, անգամ ուղեգիր մեր ժողովրդի հետագա դաստիարակման համար: Մինչ հոդվածաւարն սկսելը ուրախությամբ սեղեկացնեմք, որ դեկտեմբերի 20-ին, Մայր աթոռ Սբ. Էջմիածնում, ձեռնարկ Ամենայն հայոց հայրապետի, որոք. Ն. Հովհաննիսյանն արժանացավ «Սբ. Սահակ-Սբ. Մեսրոպ» շքանշանին, որի համար ջերմորեն շնորհակտում եմք: Խմբ.

1045թթ:): Ել մենակարտուրը՝ հայերը դաստիարակում են այն ինչ ժողովուրդների ցարքին, որը մ.թ.ա. I դարում ստեղծել է կայսրություն, եւ նրա կայսրը՝ Տիգրան Մեծը, կրել է «Արալից արա» շնորհը: Պետության գաղափարն ամուր մտած է հայության գեներում, եւ նա ուր գնում է, որ երկրում հաստատվում է, դերակատարական գաղափարն իր հետ է տանում: Դրա վրա

օրինակը Կիլիկիան է, որտեղ Մեծ Հայքից կենտրոնացված հայությունը 1080թ. ստեղծեց իր նոր դերակատարությունը՝ Կիլիկիայի Ռուբինյան Հայկական Իշխանապետությունը, որը 1198թ. վերածվեց Կիլիկիայի Հայկական Թագավորության: Նա գոյություն ունեցավ ավելի ֆան 300 տարի՝ 1080-1375թթ: խմբ.

Ով է պայթեցրել Մոսկվայի մետրոն էջ 6

Արմեն Ամիրջանի ծրագրային տեսլականը էջ Ա

Հայեր եւ ցրիստոնեյա այլ փոքրամասնություններ Իրաքյան Զորատանում էջ 8

Խորիմաս են ղեկավարի ու ժողովրդի հրադարակային անմիջական հանդիպումները

Հարցազրույցի ցետրոնումը ինձ չխանգարեց ուժարդությամբ հետեւելու Վլադիմիր Պուտինի ամենամյա ուղիղ հեռուստասեսային մամուլի արտադրանքին: Մի երեսույթ, որն իսկառն բացակայում է մեր հայ իրականության մեջ: Այսօրես ասած՝ վիճակագրությունն անգամ տղավորություն է գործում: Սա Ռուսաստանի ղեկավարի այդօրինակ 12-րդ հանդիպումն էր ռուսաստանցի եւ օտարերկրացի լրագրողների հետ: Հավասարազրկած էր ռեկորդային 1437 լրագրող, որոնցից 47-ը 62 հարց ուղղեց երկրի ղեկավարին: Հաճելի էր, որ Պուտինի հարց սկողների մեջ էին երկու հայուհիներ, թեւ նրանց հետաքրքրության առարկան Հայաստանը չէր:

Ես հեռու եմ միջոցառման բովանդակությունը մեկնաբանելու մտքից, առավել եւս, որ այն ներուստաստանյան բնույթի էր: Ինձ զարմացում էր մի ուրիշ բան՝ ինչու այս մարդը, ի տարբերություն ռուս ղեկավարի, առանց մտախոնջության կամ մտախոնջող արդյունքի անհամարձակ լրագրողներին լուրջ, անլուրջ, խնդրահարույց, տառապանքալից, խրթին, երբեմն էլ դարձապես սխմար:

Ամբողջ հեռուստահաղորդման ընթացքում մեջ համոզվում էր դառնում այն միտք, որ Պուտինը, երես առ երես հանդիպելով իր հարցազրույցի հետ, իր գործով ու էությանը ձգտում է արժանապատիվ ժողովրդի հարգանքին, չի թույլ տա հարգանքի կարծիքի վրա, գլուխը չի

թաղում ավագի մեջ, չի զբաղվում անհարկի գեղեցկախոսությամբ, զգացնել էր սալիս, որ իր գործունեության գլխավոր նպատակը ոչ թե իշխանապետությունն է ու սեփական գրգռանքը, այլ իրեն վստահված ղեկավարի հզորացումն ու մարդկանց կենսամակարդակի բարձրացումը, նրանց աղաչով կյանքը բոլոր առումներով: Ամենակարեւորը՝ այս ամօր իրեն դասասխանատու է զգում ազգի առջեւ եւ հրադարակայնորեն հասկանալիություն է սալիս նրան: Եվ ղեկավարը չէր զարմանալ կամ կասկածել, թե ինչու է նրա հարգանքից հասնում 80 տոկոսի սահմանագիծը:

Երբ նախագահ են ունեցել անկախությունից հետո: Նրանցից եւ ոչ մեկը երբեք չի դիմել իր ժողովրդի հետ հաղորդակցվելու այս ձեւաչափին: Ինչից են վախեցել նրանք: Եթե, օրինակ, Սերժ Սարգսյանը հանկարծ տարեմուտին որոշեց «դուրսհանալ» մամուլի արտադրողներին, առաջինը կարող էր լրագրողների հետ, աղաչողի կարգից հարցնել նրան, թե ինչու կոմունիստական «աղաքայանի» ոգով անցած Հանրապետականի համագումարում ունեցած իր ծրագրային ճառում նա լիովին անտեսեց Հայաստանն ամալացնող արագադարձի խնդիրը: Բայց չէ՞

որ ոչ թե Ղարաբաղի հիմնահարցը, այլ հենց արագադարձի խնդիրն է դամոկլյան սրի ղեկ կախվել մեր գլխին: Ինչու հրադարակայնորեն չեն վերհանվում այդ արդեսալի գործընթացի դասճառները:

Լեւոն Տեր-Պետրոսյանը իր վերջին ելույթում արագադարձի հիմքը համարեց «դասերազմի վերսկսման սեսական վստահութիւն»: Ոչ, Լեւոն Ակոբյանից, սոցիալ-սեսական ամարդարություններից հետո հայրենիքը լիցիւր գլխավոր դասճառը հակակրանին է ղեկավարության (առաջին մի կողմ դնենք Կարեն Կարապետյանին) հանդեպ ու նրա իսկ մեղքով ձեւավորված Հայաստանի անհետանկարության համոզմունքը: Եվ այս երկու զգացումները, ի դեպ, արագադարձներին ուղեկցել են անկախության հենց առաջին տարիներից՝ դարաբարության հաղթանակից հետո: Երբ եւ ո՞ւմ օրով տեղի ունեցավ ամենամեծ արտահոսքը, երբ երկրից զանգվածաբար հեռացան մեր ժողովրդի ամենամիտեղեցուկ ու գործարար խավերը: Սերժ Սարգսյանի կարողանալու արհեստագործական Գլխավորի ղեկ մի քաղաք է գլուխն առել ու փախել: Եվ դա Հանրապետականի համաժողովում ոչ մեկին չէր հուզում: Միգուցե իրավացի է «ռալիոնալ մտածող ղեկավար գործիչ»

(ըստ Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի) Իլիամ Ալիեւը, որը դարաբար միջաբարն է իր ժողովրդին, թե մի անհանգստացե՛ք, Հայաստանի ղեկավարությունն իմն իր ձեռքով է դասարկում Հայաստանը, այնտեղ արդեն 2 միլիոն էլ չի մնացել, իսկ մենք արդեն 10 միլիոն ենք:

Այստեղ իմաստ չեն տեսնում անդրադառնալ Իլիամի բերած կեղծ թվերին, սակայն իմաստ կունենար դիմել վարչապետ Կարեն Կարապետյանին: Եթե հանկարծ հանրապետականները խղճի խայթ զգան (թուլությունը նրանց համար չէ) եւ ձեռք դարձնեն հայոց ղեկավարության սահմանադրական ղեկավար, ներքին դա հանջնունով խնդիր դրեք տարեկան գոնե մեկ անգամ Պուտինի ղեկ կամ բրիտանական դառնալեւնական բաց ունկնկրումների ձեռով ուղիղ հեռուստահաղորդում ունենալ տեղի եւ սփյուռքի լրագրողների հետ: Հասկանալի էր, որ նրանց ու հայ մարդկանց առջեւ: Համոզված եղե՛ք, որ դա ձեռք զգաս կողակի վարկալական դարձած որոշ ղեկավարամաստատար թուլությունների հանդեպ եւ հայրենասիրությամբ ու դասասխանատվությամբ կտարբեր ձեռք:

Հոգնել է հայ ժողովուրդը զավառամտությունից: **Ռ. Տ.**

1 Լավ, ինչու են մտածել օրը նշանակողները, թե՛ են խելով տղերքը, որ նաեւ վերեւների համար սցենարներ մտածելիս էին գործածում նշանների լեզուն, էս անգամ թերացել են:

Նշանային մյուս ցուցիչը մեր կուսակցական-հարաբարական հարթության ուրվագիծն է ընտրություններից երկուսուկես ամիս առաջ, որը, եթե նկատի ունենանք բոլոր նախորդ ընտրություններին նախորդած ժամանակները եւ համեմատենք դրանց հետ, դարձապես կարելի է հույս եւ ամոլարաստ համարել: Մի քանի «ցուցիչ», կոյուղային քայլերը մի փոքր իհարկե թարմություն բերեցին, բայց՝ բացասական անդրադարձով ավելի շատ, մի հարված եւս հասցնելով մեր հարաբարական կոչված դաւաճան, անկախ նրանից, որ «Քաղաքացիական ակտիվ քայլ» կոչված կուսակցությանը արդարադասության նախարարությունը չի գրանցում, եւ ընտրություններին այդպիսի «հոսալեւ» կուսակցություն չի մասնակցի: Բայց դա մեծ հասկանալի ոչինչ չի փոխում, մասնավոր՝ մեծ հասկանալի չկա դեռ ոչ իշխանության, ոչ ընդդիմության մասնակցության ձեւի, ցուցակների ու դաւաճանների առումով:

Պարզ է մի բան, որ իշխանությունը լիովին տարաբարում է ողջ դաւաճան, սակայն դեռ իմն էլ չի կողմնոլում ռուսական ո՞ր ծակը փակի:

Իսկ նոր միավորների հայտ ներկայացրածները նախկին կարծախոսներից ազատվելու ուղեւ նոր մտեցում չեն կարողանում որդեգրել: Օրինակ՝ Վիկտոր Դալլալյանը երկար ժողաբարական է հրադարակում, որտեղ կեսեր է շարունակ, թե ինչը՝ ոնց ղեկավար է անել, որ լավ լինի, կարծում է երեւի, որ մարդիկ ղեկավար է մոռանում նախորդ ամեն ինչն ու նստեն իր հռչակագրային կետերը կարդան, որոնք երբեք էլ նոր տարբեր ղեկավարում նախորդ բոլոր ժամանակների ու բոլոր հարաբարական գործիչների հարաբարական շատախոսության համեմատ, միմյանց անգամ եղանակային ջահել մեկնաբանող գիտի ուղիղ արհիւ խփելով ու նոր մեթոդներով մարդկանց դրոլելու արվեստը: Կամ Սեյրան Օհանյանն ինչ-որ տղիմիտիվ տեսիլ է առաջարկում հայրենակիցներին, որոնք կարելի էր առաջարկել 1993 թվականին, բայց ոչ

Ով՞ ում

հիմա, ի վերջո 24 տարին մի ողջ տերնի կյանք է, ու մայնություն է փոխվել, նոր, տղադարավոր, ջահել մարդիկ կան, ում համար այս կարգի երկարատեւ ու դրույթախոս տեսները միայն կարող են ծիծաղ հարուցել: Իմնեղ փոխվե՛ք նախ, դարձապես, եթե ուզում եք բան փոխել, իսկ դրանից հետո մենք կմտածենք ձեռք հավասարում առումով: Անցյալ երկուսուկես ամսանալում մարդիկ շատ բան են տեսել, նրանց նախնադարյան ձեւերով խաբել այլեւս չի հաջողվի, այդ բոլորին գոմարվել է Սարի թաղի՝ սարճած-կասարելազործված ծեծուղարող, որտեղ մարտի 1-ի սարճուկի տեսարանները կասարելության էին հասել... կարծում եք այդ բոլորը տեսած ժողովուրդն էլի՞ կխաբվի: Ժողովուրդը, չգիտեմ, բայց ազգի մտածող հասկանալի գոհացնելու ուղակալ ձեւերի մասին տղի մտածած լիմեիք, դա չէր արել, ստացվում է մոտավորապես այստեղ՝ տեղեկացված, կրթյալ, ալախարհի նորամուծություններին ծանոթ, սրամաբանելու կարողություններ ունեցող մարդկանց առաջարկում եք հիմնադրող դասարանի ալալերի մակարդակի որոշումներ ու մայնություն, դրանով լցոնված տոլմեր, մարդկային այդպիսի ներտուղսին խաբել: Լավ էլի: Ի վերջո միգուցե հերթական անգամ ստացվի այն, ինչ նախագծել եք, բայց ի՞նչ է հետեւելու դրան, երկիրն ո՞ր է հասնելու, ինչ կղախարհի հայ մարդու հետ՝ մտածել եք: Չէ, բոլորիդ (ձեռքի տակ եղած ՁԼՄ-ների հրադարակումներին եթե նայենք) միայն մի «դարակալմիկ», «ազաղախոլում», «հայրենասիրիչ» հարց է հուզում՝ ով կգլխավորի ՀՀ ցուցակը, ներկա վարչապետին օրեմը թույլ սալիս է գլխավորել, թե ոչ, որ ըստ դրա հետեւությունն անել ում մտարն է ծանր: Որ կողմնորոլվե՛ք ըստ ներքին ազդեցության դասերազմի հաղթողի, քանի որ շատ լավ գիտե՛ք աղալայում երկրի լծակները եւ կարեւոր դասերները բաժին կընկնեն այդ թեւի ու կլանի մարդկանց, այդ մարդիկ կսկսեն վայելել իշխանության բարիքները: Եւ ընդամենը: Այլապես վարուց արդեն ուղեւ մեկը կամ խումբ մտած ու մտածած կլինեն անհետաձգելի, արտարագ, արտահերթ եւ բովանդակային քայլ

լերի ու միջոցառումների այն համալումը, որ կղառնար երկիրն այս վիճակից դուրս բերելու նոր կրեղո, ու դրա հետեւից իսկաղախ մարդիկ կզգային:

Թե չէ՝ կառալարություն փոխվեց, բայց նա չի կարող առանձնաղախ ինչ-որ բան անել, մանրիկ տոլմերից բացի, արմատաղախ բան փոխել թույլատրված չէ, իշխանությունն արդեն իսկ մի փոքր երկասված-երկուկուս է ու այդպիսին լիմելու է առաջիկա տարում՝ նոր լիազորություններով վարչապետին ու դեռեւս շատ ուժեղ լիազորություններով նախագահի երկուսեք գոլուղայն: Ու այդ մեկ տարում կլինի այն, ինչ ղեկավար է լիմեր ընտրություններում, բայց որը հարաբարական ներկա իրողություններով դարձաղախ անհամար է: Ընտրությունները դարձաղախ սովորական միջոցառում կլինեն՝ լավագույն ավանդույթներով կամ երեւաղող մասով՝ մի փոքր ավելի մաղուր, իսկ իշխանությունն փոխանցման-չփոխանցման հարցն իրականում լուծելու է ընտրություններից հետո ընկած մեկ տարվա ընթացքում, միմյանց նախագահական ընտրությունները:

Բոլոր դեղիներում միակ տրամաբանությունը, որ նկատվում է այժմ եւ որը որոշ առումով կարող է նորություն լիմել՝ այն ենթադրության տեղիքն է սալիս: ՀՀ ցուցակը, ըստ որոշ ենթադրությունների, չեն գլխավորելու ոչ Կարեն Կարապետյանը մեւական բնակության ցեղգի հարուցած խնդիրների դասճառով (չնայած ԿԸՀ նախագահն ասում է, թե դա մնարկելը վաղը է), ոչ Սերժ Սարգսյանը: Սա առաջին հայացից կարող է տեղեկական բնույթի խնդիր թվալ, բայց խորհային հայացքն այլ բաներ է հուշում: Միգուցե դա լավ մտածված այն քայլն է, որը որոշ առումով մի փոքր փոխելու է աղալայ խորհրդարանի դասկերը, ըստ այդմ էլ՝ հետագա գործընթացները: Ասենք՝ եթե ՀՀ ցուցակը գլխավորեն երկրորդ էլեղնի կուսակցական գործիչները, սա սուղգ նշան կլինի հանրության համար առանձնաղախ ՀՀ-ի համար ջղանալու, իսկ եթե ընտրություններին մասնակցեն Գաղիկ Շառուկյանի գլխավորած միավորը՝ ՀՀ-ով եւ ընդդիմություն գործուղ

ված Վիկտոր Դալլալյան-Սեյրան Օհանյան տանդեմը, աղալայ երկու միավորները եւ ՀՀ-ն (ՀՀ-ի կողմից ձայնեղով հանդերձ) կարող են ՀՀ-ի հետ հավասարաղախ խորհրդարանի տեղերի մի գերակեղո մասը իրենցով անել՝ ստեղծելով կարկասանային մեծամասնություն, որը ոչ մեկի առաջ դարձալորություն չի ունենա, բացի նրանից, ով իրենց տանում է իշխանության: Ի՞նչ կասացվի՝ ՀՀ-ն միայնակ ոչինչ չի կարողանա որոշել, ինչպես, ի դեպ, բոլոր մյուս միավորները, ու նրանք բոլորն էլ կարող են կասարել ՀՀ այսօրվա ղեկավարի եւ մի տարի դեռեւս գործող նախագահի ցանկությունները, իսկ վերջինս, այսպիսով, փոքրիկ իշխանալիություն կիրականացնի՝ ազատվելով մեկ կուսակցության մեծամասնությունից ու դարձաղախմից, բավարարելով մյուս խաղաղողների ախորճակը եւ դրանից հետո մտածելով, թե ում ձեռքով ղեկավարելու է լիմեր երկրի գլխավոր լծակները: Ահա սա է, որ կարող էր անխալախ գործող սցենար լիմել, եթե դրան կարող է խանգարող չլիմի: Իսկ խանգարել դեռ կարող են: Հենց, ասենք, Գաղիկ Շառուկյանը, որն ըստ արտահոսների, ժամանակին հարաբարականությունը լիմիս այնպիսի սթեւի մեջ է եղել, որը հիմա, այնուամենայնիվ, նրան կարող է հետ դաղել նորից նույն վիճակում հայտնվելու փորձաղախ: Մասնավոր՝ հարաբարականություն վերաղախնալ նրան խորհուրդ սկողների կողմին կան նաեւ ազդեցիկ ֆիգուրներ, որոնք ալախասում են նրան հետ դաղել այդպիսի որոշումից:

Կան նաեւ ընդդիմության փոքրիկ միավորներ, ասենք՝ «Ելք» դաղիմը, որը կարող է եւ մեծանալ, կամ ասենք այնպիսի ֆիգուրներ, որոնք միասնակով այս կամ այն միավորին, կարող են բավական որոշեղ գործոն դառնալ, դրանցից մեկը հաղախուր Սուրիասյանն է: Այնպես որ գլխավոր ու երեւաղող սցենարի գործողությունը դեռ կախված կլինի իրական ընդդիմաղի բեւեղի կայանալ-չկայանալուց, ինչպես նաեւ իշխանական նախագծերի տղիկավարների ամբիղաղների ջաղից: Իսկ ընտրող դարձաղախ փորձարարական այս ողջ լաբորատորիայի համար նույնպես փորձարարական սոցիոնումն է, սակայն աղալայ ողի կողմում:

ԵՐԿԱՆԴ ԱԶՍՏՅԱԼ

Պետրոսյան, ԱՄՆ

Ավարտվեց խառնակազմի իրադարձություններով լի մի ամիս: Մ. Նահանգները ակամաստե եղավ զուգե իր ժամանակահատվածում...

Թրամփի ինչպե՞ս բարեկամները, այնպես էլ թե՛ բացարձակ թշուրձերը...

Ֆիլարի Զլինթոնի ճամբարում հուսախաբություն է սիրում, որովհետև հաղթանակը թվում էր, թե իրենց ձեռքերում է:

Նախագահ Քարոլ Երանան հեռանում է դաժանից՝ խամբած ժառանգությունը թողնելով իր ետին: Նա հաջողությամբ ձեռնարկեց իր Մ. Նահանգների...

Պատերազմի հրձիգներն, անուշահոտ, դժգոհ էին, որ չեն կարողանում անմիջական գործարկման դնել ռազմա-արդյունաբերական համալիրի թողարկած...

Բայց աշխարհի ամենաուժեղ անձնավորությունը, Մ. Նահանգների զինված ուժերի զլխավոր հրամանատար անգամ ամենակարող չէ: Նրա հնարավորությունները սահմանափակված են: Ութ ամիս շարունակ նախագահ Օբամային չէր թույլատրվում ասել այն, ինչ նա մտադիր էր ասել...

Այն փաստը, որ Արդթեցանի նախագահ Ալիեի եւ Թուրքիայի նախագահ Էրդողանի մեծ թունակները հնարավորություն ունեն անմիջական կապ հաստատել Թրամփի հետ...

Անցյալ տարվա ընթացքում Հայաստանը ենթարկվեց ծանրակշիռ հարձակման Արդթեցանի կողմից, որը մարդկային մեծ կորուստների դաժան դարձավ: Արդիյան փառաբանող ժամանակը ցույց սկսեց, թե ինչքան դյուրաբեկ է խոցելի է Հայաստանը...

յասանը թե՛ անմահական այդ սարածառքանում: Հակամարտությունը սփոթեց կասարել որոշ բարեփոխումներ, որոնք լավագույն դեմքում կարելի է անվանել կոստանտնուպոլիսյան, բացառությամբ, զուգե, մոր վարչապետի՝ Կարեն Կարապետյանի նշանակումը: Վերջինս Հայաստանի հուսահատ բնակչությանը հույս է ներշնչում աղափարի հանդեպ: Նա կարծես սվալ աշխատանքի համար է ստեղծված: Նրա ծրագրերն ու խանդավառությունը խոստումնալից են, բայց նրա անդամակցությունը վարկաբեկված Հանրապետական կուսակցությանը այնքան էլ խելացի ֆայլ չի համարվում:

Հայաստանը նաեւ կորցնում է ժամանակը սեղանակապետության դաժանում: Մինչ օրվա խոսքերն ու կառավարության դաժանությունները չարաչափում են ժողովրդի հարսությունը, Հայաստանը դեռևս չունի օտար լեզուներով մի կարգին սեղանակապետական ցանց, որի միջոցով աշխարհին կներկայացնի իր դասը:

ներն ազդարարող Գլոբալ Հայեր հայաստանությունը մի ամբողջ էջ գրավեց «Նյու Յորկ Թայմս» թարգմանականում: ըրա սակասորագրել էին ժամանակագրու անձնավորություններ, ինչպիսիք են Ռուբեն Վարդանյանը, Նուբար Աֆեյանը, Վարդան Գրիգորյանը, Շառլ Ազնավուրը, լոր Արա Դարզին, դեպքում Էդվարդ Ջերեջյանը, Տիգրան Թեվրեգյանը, Սամվել Կարապետյանը եւ ուրիշներ: Վստահաբար այս խմբին եւ նրանց մտադրություններին կմիանան նաեւ այլ համաձայնաչան անձնավորություններ: Գաղափարը 2001 թվից էր արձանագրվում, երբ Նուբար Աֆեյանն ու Ռուբեն Վարդանյանը առաջ փառեցին իրենց «Հայաստան 2020» ծրագիրը, որը հետագայում ծավալվեց հսկայական մի համադարձակ ծրագիր, որն իր մեջ ընդգրկում է համայն աշխարհի հայկական հասարակությունը: Ստորագրողների անունները կարդալուց հետո, մեծ թվով կանայք արտահայտվեցին այն մասին, որ իրենք դաժանաչան անկարողակոլ

խության կայացումը, Դիլիջանի միջազգային ֆուլբեյ ժամանակությունը: Բոլոր այս նախաձեռնությունները իրականություն են դարձել առանց կառավարական միջոցների կամ գործող կազմակերպությունների նյութական օժանդակության: Բոլորն էլ եզակի կառույցներ են, որոնք ժամանակահատվածում ունեն եւ միջակ են Հայաստանը ամրորեն ներգրավելու համաշխարհային զբոսաբերության, կրթության եւ բարեգործության բնագավառներում:

Հայաստանին վարկաբեկողներն ու նրա հանդեպ բացասական կարծիք հայտնողները շատ են, բայց մարդկանց այս խումբը, եւ անուշահոտ, նրանցից առաջ Զորք Զրորյանի եւ Էդուարդ Էռնեկյանի նման անձնավորություններ կարողացել են բացասական երեւոյթներից այն կողմ տեսնել եւ հոգալ Հայաստանի կարիքները իրենց նվիրվածությամբ եւ առատաձեռնությամբ: Ինչպե՞ս ասում են, ցանկության դեմքում լավ գործ կատարե-

Գործելու սահմանափակ եղանակից դեղի գլոբալ ժողովրդական

Ներկայիս կառավարական դաժանումն ու Հանրապետական կուսակցության անդամները ամբողջ թափով ժամանակահատվածում են այս տարվա խորհրդարանական ընտրություններին, որոնցից արդյունքում մնալ իշխանության դեմքին: Բայց նրանց կողմից մեծ շեղումն ու փոթաբեկություն չի ցուցաբերվում ժողովրդի հոգսերը թեթեւացնելու, նրա կյանքը բարելավելու եւ զարգացնելու նպատակներով: Այդ դրոյթներին դեռևս արդյունք են մոտ 3000 ընտանիքներ: Սա չի կարող նոյնատեղ, անուշահոտ, արտաբերողների թվի նվազեցմանը:

չեն ներկայացված ցուցակում: Գլոբալ հայերի ժամանակահատվածը դրական էր եւ կոչ էր անում ոչ միայն կանանց, այլեւ նվազ հարուստներին միանալ իրենց: IDEa բարեգործական հիմնադրամը ստեղծվել էր սատարելու համար կոթողային ծրագրերին եւ նախագծերին, որոնք Հայաստանն իր գոյությունը ժամանակակից կյանքի պահանջներին բարձրագույն մակարդակի: Ցարք խումբը կարողացել է իրագործել հետեւյալ ժողովրդի ձեռքբերումները: Թիֆլիսի Ար. Գեորգեյ եկեղեցու վերակառուցումը, Տաթևի ճողախաղաղ կառուցումը, «Ավրորա» մարդասիրական մրցանակաբաժանումը:

լու ելին անդամայն կզսնվի: Սփյուռֆահայերն ամբողջովին (եւ արդարացիորեն) կորցրել են իրենց հավասար Հայաստանի կառավարության հանդեպ: Նրանց վերաբերմունքը նաեւ բացասական է բոլոր այն մարդկանց նկատմամբ, ովքեր ձեռք են մեկնում հայրենիքին, ֆանի որ ըստ իրենց խաբեություններն այնտեղ չափազանց շատ են, որ թվարկվեն: Սա ընդհանուրի, եւ ոչ թե բացառություն կազմող մարդկանց վերաբերմունքն է:

Վերոնցյալ IDEa-ի նման խմբերի հաջողությունը ցույց է տալիս մի հիմնական ձեռնարկություն, որ ավանդական սփյուռֆայան կառույցներն իրենց դարձնում են եւ չեն կարող մեր ազգին առաջնորդել դեղի բարձրագույն աղափար: Նոր մտածելակերպն ու նոր ուղիներն հայտնաբերումը, առանց անուշահոտ թերազնախաբելու ավանդական կառույցների դեղը, միակ ձեռնարկարից է առաջ գնալու:

Վերջին, բայց ոչ ժակաս կարեւոր դիտարկումն այն է, որ այս խմբի առաջ փառած զաղափարներն ու նախագծերը նոյնատեղ ունեն ընդլայնելու մեր ժողովրդական, մեզ ավելի հարմար զգալու համաշխարհային համընդհանուր հասարակությունում եւ նոյնատեղ, որ առաջնորդվենք վերջինիս օրենքներով:

Կցանկանայիմք մոր արհիւն թեւակոխել այն գլոբալ ժողովրդականը: Թարգմ. Տ. ՕՄՆԻԿԵՅԱՆԸ The Arm. Mirror-Spect.

«Վերապատկերելով կորսված հայրենիքը»

Այս խորագրի ներքո հունվարի 7-ին դուրս. Արմեն Մարտուբայանը Ամերիկայի Հայկական թանգարանում (Ուոթերթուն, ALMA) ներկայացրել է «Դիլիջան ստուդիայի կատարած Օսմանյան դարաշրջանի լուսանկարները» խորագրով ցուցահանդեսը, որին զուգահեռ տեղի է ունեցել նաեւ իր «Կորսված հայրենիքի բեկորները» (Fragments of a Lost Homeland) գրքի շնորհանդեսը:

«Project SAVE» հայկական լուսանկարչական արխիվների հովանավորությամբ անցկացվող այս ցուցահանդեսը հանրությանն է ծանոթացրել Դիլիջան (Տիֆլիս) գերդասանի ժամանակահատվածը, որ կարողացել էր փրկվել ցեղասպանությունից եւ մնալ ծննդավայր Մարզվանում, որովհետեւ իշխանությունները կարիք ունեին նրան՝ որոնելու հնուս լուսանկարչների: 1888-ին Յուլյա Տիֆլիսյանը Սվազում (դասական Սեբաստիա) հիմնել է առաջին ստուդիան, որից հետո ստուդիաներ է բաց արել նաեւ Ամասիայում, Զոնայում եւ Ադանայում:

Դուրս. Արմեն Մարտուբայանը Դիլիջանների հետնորդներից է եւ ներկայիս Հարավային Կոնկիսկիոս համալսարանի փիլիսոփայության ամբիոնի վարիչն է: Հեղինակ է մի քանի գրքերի Հայոց ցեղասպանության թեմայի շուրջ, ներառյալ «Տիֆլիսյան եղբայրները: Կորուսած հայկական օջախի մը հիշողությունները: Անտառային աղբյուրը մի հայ ընտանիքի ժամանակահատվածը: 1888-1923» հատորի:

Մարտուբայանը նախկինում էլ լուսանկարչական ցուցահանդեսներ կազմակերպել է Սամբուլում, Դիլիջանում, Հայաստանում, Մ. Նահանգներում եւ Մեծ Բրիտանիայում: Մոտ 900 լուսանկարներ են ժամանակակից, որոնցից 150 մեծաքանակ չափի ժամանակահատվածը են վերոնցյալ ցուցահանդեսում: Լուսանկարների թեմաները արթն են եւ ներառում են ինչպե՛ս ընտանիքի անդամների դիմանկարներն, այնպե՛ս էլ համայնքային կյանքի (փողոցներ, շենքեր, հիվանդանոցներ, ֆուլբեյներ, որբեր եւ վարձակալություններ) ժամանակահատվածները: Տ. Օ.

ՀՈՎԻԿ ԱՅՅԱՆ

Ֆրոնտիկ Թեոսյանը բանկում համարյա մեկ միլիոն դոլար վարկեր ունի եւ «չորս հաս» ռյա

1985-ին աշխարհում սեղի ունեցավ երկու իրադարձություն, որոնք, ինչպես ասում են, «հիմնավորապես փոխեցին մարդկանց կյանքը»: Նախ, ՍՄԿԿ Կենտրոնական կոմիտեի գլխավոր ֆարսուղար ընտրվեց Միխայիլ Սեբգեյի Գորբաչովը, դա այդ օրվա մարտի 11-ին էր, իսկ ավելի ուշ, բայց նույն տարում, Կոստայի մարզի (այն ժամանակ մարզ չէր) Նոր գեղի գյուղի գյուղապետ ընտրվեց Ֆրոնտիկ Թեոսյանը: Եթե հետաքրքրված է, ապա ասեմ, որ նույն 1985-ին Իսրայելը սկսեց հանել իր զորքը Լիբանանից, իսկ Մայի Թայսոնը սկսեց իր ժողովրդին կարիերան բռնցքամարտում: Առհասարակ այդ տարին հագեցած էր հետաքրքրական իրադարձություններով, բայց «աշխարհացունց» Գորբաչովն էր եւ Թեոսյանը:

Առաջինն, ինչպես գիտեմ, սկսեց իր նոր ֆաղափականությունը, համահայտ՝ «դեմոստրական», երկրորդն էլ սկսեց օգտվել դրանից: Արդյունքում սովետական երկիրը փլուզվեց, բոլոր դեկավարները փոխվեցին, բայց Ֆրոնտիկ Թեոսյանը մնաց եւ ահա արդեն 30 տարուց ավել է, ինչ Նոր գեղի գյուղապետն է:

Ինչ կադ ունի նա Գորբաչովի հետ, ոչ մի, եթե իհարկե մոռանամ, որ երկուսն էլ նույն սովետական երկրում են ծնվել, Գորբաչովն անգամ ի՞նչու է, Թեոսյանը՝ միայն Նոր Գեղիում: Իրականում Թեոսյանն էւ Գորբաչովը լուրջ մարտնչական են, բայց նրանց միավորում է մի գիլ բան. երկուսն էլ անուրանալի ավանդ ունեն մարդկության դասնության մեջ, ու եթե Գորբաչովի դասնական դասը է, ապա եկեմ

խոսեմք դարձ Ֆրոնտիկ Թեոսյանի մասին:

Հիմա դարձն Ֆրոնտիկը անհամբեր սպասում է մի բանի, թե ե՞րբ դեմք է նախագահը, նկատի ունեմ՝ հանրապետության, մեղալիցա իրեն: Հիշում է, որ իր ծննդյան 70-ամյակին, այն ժամանակ վարչապետ Անդրանիկ Մարգարյանն իրեն հուշանշան էր սպառնում, բայց այ նախագահից չուներ, հիմա սպասում է, լուրջ անհամբեր: Բայց ավելի ուշագրավ բան

սեղի է ունեցել դարձ Ֆրոնտիկ Թեոսյանի 65-ամյակին: Այդ օրը Նոր Գեղիի միակ երաժշտական դպրոցը կոչվել է Ֆրոնտիկ Թեոսյանի անվան Նոր Գեղիի երաժշտական դպրոց: Ի դեմք, իմր դարձն Ֆրոնտիկը երաժշտական ուրեմ գործիքի չի սիրադասում: Դե իսկ արդեն 75 ամյակին, այսինքն բոլորովին վերջերս, Նոր Գեղիում լուրջ խնդրի առջեւ են կանգնած եղել: Բանն այն է, որ, ինչպես դասնում է դարձն Ֆրոնտիկն իմր, գյուղի ավագանին, բացառապես գյուղի ավագանին եւ բացառապես ինքնուրույնաբար, որոշել է իրենց սիրելի գյուղապետի անունը տալ գյուղի ուրեմ նվա

TOTO

րական բանի: Սկզբում կանգ են առել գյուղի մշակույթի զարգացումը: Հետո չգիտեմ որտեղից հայտնվեց, որ մշակույթի զարգացումը չի կարելի անվանել կենդանի մարդու անունով, եւ ավագանին որոշել է գյուղի... եկեղեցին կոչել սիրելի գյուղապետի անունով: Հա ի՞նչ, Ֆրոնտիկ Թեոսյանի անվան Նոր Գեղիի սուրբ եկեղեցի, կամ դարձադեմ՝ Սուրբ Ֆրոնտիկ: Բայց դե, ինչպես դարձն Ֆրոնտիկն է ներկայացնում, եկեղեցին էլ չի ստացվել, ստիպված, կրկնում են՝ ստիպված,

մարդիկ որոշել են, որ լավ, բերեմ գյուղի կենտրոնական փողոցը վերանվանեմք Ֆրոնտիկ Թեոսյանի անվան փողոց: Միաձայն, ես կասեմ անգամ՝ հոսքնկայս որոշել են, որ վերանվանում են, ապա իրենց այդ որոշումը ներկայացրել են դարձն սիրելի գյուղապետին, դարձն սիրելին էլ, ինչպես իմրն է ասում՝ «դե առաջարկեցին, հո չէի՞ մերժելու»: Ու չի մերժել: Ել այսպես Նոր Գեղիի կենտրոնական, նախկինում Երեւոյան փողոցը դարձել է Ֆրոնտիկ Թեոսյանի անվան: Իր Երեւոյանն ի՞նչ անում է որ... Ես չեմ ասում, դարձն Ֆրոնտիկն է ասում:

Պարձն Թեոսյանն ասում է նաեւ, որ մարդու համար նման բաները հաճելի են: Ավելին, չնայած իմր՝ «բանկերում համարյա մեկ միլիոն դոլար վարկեր ունի» եւ «չորս հաս ռյա», բայց իր ֆաղափական կարիերան սկսել է ճիշտ այն ժամանակ, երբ Մայի Թայսոնն է սկսել իր բռնցքամարտի կարիերան, Գորբաչովն էլ սկսել է իր «դեմոստրական» եւ հիմա այս երեքից միայն իմրն է մնացել իր սեղում, ուրեմն դարձն Ֆրոնտիկի կյանքում ամեն ինչ հաճելի է: Միայն եթե նախագահն էլ մեղալը տա եւ համարյա մեկ միլիոն վարկն էլ մարի, այլեւս վերջ: Չնայած 30

տարուց ավել մի գյուղ է դեկավարում, ի՞նչ վերջ, հո Գորբաչովը չի՞...

Իմիջիայլոց, Ֆրոնտիկ Թեոսյանը կոչ է անում գնալ Նոր Գեղի եւ բնակիչներից հարցնել, թե ինչ կարծիք են, որ գյուղի երաժշտական դպրոցն ու կենտրոնական փողոցը կրում են սիրելի դարձն գյուղապետի անունը: Իմրն իր կողմից միայն ասում է, որ ինչպես կարողացել է՝ օգնել է ժողովրդին, իր հնարավորությունների սահմաններում, դեմ մի բան էլ ավել: Այ ինչպե՞ս այդ դասնառով էլ, ինչպես նշել է դարձն Ֆրոնտիկը, իմրն ընկել է համարյա մեկ միլիոն դոլար վարկերի մեջ, ժողովրդին է օգնել, համարյա մեկ միլիոն դոլարի չափ է կարողացել, այդքան է օգնել, ավելին կարողանար, ավելի կօգներ: Հիմա էլ ժողովուրդը հավանաբար դեմք է օգնի գյուղապետին, որ իրենց դասնառով կուսակա՞ծ համարյա մեկ միլիոն վարկերը մարի:

Բայց, այնուամենայնիվ, ժամանակն է վերանայել մշակույթի զարգացումն եւ եկեղեցիները կենդանի մարդկանց անունով չանվանելու դրաժիսիկան: Չմոռանամ ասել, որ անցյալ տարվա՝ 2016-ի հունվարի 20-ին, Կալիֆորնիայի սեխնոլոգիական ինստիտուտի աշխատակիցներ Մայիլ Բրաունն եւ Կոնստանտին Բաշիգինը հայտարարեցին, որ արեգակային համակարգում մոր մոլորակ է հայտնաբերվել: Բայց այս իմիջիայլոց, եթե ձեզ հետաքրքրում է նորը, նորությունը եւ զարգացումը:

Մենք մեզ ոչ ոքից չենք գերադասում

Դուք լսեցի՞ք Մերիլ Սթրիփի ելույթը՝ Ուկրաինայի հերթական մրցանակաբաշխության ժամանակ: Օրինակ Դոնալդ Թրամփը չի լսել, չնայած դասախոսել է այդ ելույթում ինչպե՞ս Սթրիփի՝ ԱՄՆ ընտրված նախագահի հասցեին արված ֆունդաբանություններին, նշելով, որ դրանք «լիբերալ կոնգրեսիաների խոսքեր են միայն»: Կոնկրետ ինչպե՞ս Սթրիփի մասին դարձն Թրամփը նշել է, որ ինչպե՞ս Չիլիի Զիլանդին մերժեցին իրենց, եւ դեմք է խոստովանում, որ ճիշտ է նշել:

Բայց Մերիլ Սթրիփը եւս ճիշտ բան է ասել: Նկատի չունեմ որք ելույթը, գուցե այն իմր ավելի լավ ֆաղափականացված էր, նկատի ունեմ այն մասը, որտեղ ինչպե՞ս Սթրիփը խոսում է կինոյի գույների մասին, առանց որոնց կինոն անհնարին կլիներ: Այսպես, եթե Ամերիկա չզային իռլանդացիները, ֆրանսիացիները, լեհերը, իսրայելացիները, չինացիները, մեքսիկացիները, անգամ ռուսները, եւ նույնիսկ հայերը, էլի լուրջ, ավելի ճիշտ բոլորը, ֆանի որ Ամերիկա բոլորն են զգում, կամ գնացել, կամ ցանկանում զգալ, գոնե մեկ անգամ, ապա ամերիկյան կինոն չէր լինի, կինոն առհասարակ չէր լինի, ֆանի որ այն կայանում է այնքան մեղադրված ազգությունների մարդկանց խայտաբղետության արդյունքում, դրա շնորհիվ: Այսինքն միայն իռլանդացիները լավ կինո չեն կարող նկարել, անգամ Իռլանդիայի մասին, մինչդեռ Իռլանդիայի մասին հրաշալի կինո կարող են նկարել մի խումբ մեքսիկացիներ, իսրայելացիներ, լեհեր, իսրայելացիներ, ամրայան անգլիացիներ եւ իհարկե իռլանդացիներ:

Դուք՝ չգիտեմ, բայց ես համաձայն եմ, ավելին՝ ես ղոնում եմ, որ տարբեր ազ-

գությունները ոչ միայն կինոն են կայացնում, ոչ միայն կինոյի գույներն են, այլեւ աշխարհը եւ աշխարհի: Սա չի նշանակում, որ բոլոր դեմք է խառնվեմք, բայց սա նշանակում է, որ բոլոր նրանց, ովքեր ուզում են խառնվել, չդեմք է խառնարել: Օրինակ այն հայ աղջիկը, որի ամուսինը սեւամորթ է եւ որ իրենց որդու, ի դեմք՝ Տիգրանի հետ (մի ֆիչ սեւամորթ) լուսանկարվել էին հայկական տարածքում եւ արթնացրել հայու գեների նվիրյալներին, որոնք դարձվում է այնքան լուրջ են, որ նույնիսկ սարսափելի է՝ ինչպե՞ս հայու գեների համար: Ի՞նչ էր արել այդ հայուհին. սիրել է սեւամորթի, չի կարելի, իսկ ինչի՞... Այդ ամուսնացել է, կրկին չի՞ կարելի, ապա երեխա են ունեցել, ինչպե՞ս կարող է դասախոսել նման դեմքերում, մի ֆիչ սեւամորթ է ծնվել Տիգրանը, հայ գեների համար դոս սվող Վլադիմիրներն է Մայիլներ ջան, հասկանում ե՞մ, Տիգրանը: Հետո եկել են Հայաստան, հաճախ են գալիս, ամեն տարի են գալիս, հետո լուսանկարահանվել են հայկական ազգային տարածքում, հայուհին, Տիգրանը եւ նրա սեւամորթ հայրը: Չի կարելի, հանցագործություն է... Հավանաբար այդ, ֆանի որ մի խումբ մարդիկ, լուրջ լուրջ գործունեություն ծավալող եւ հասարակական կարծիք ձեւավորող, նշեցին, թե բոլոր նրանք, ովքեր դասնում են այդ նեգրի եւ հայուհու տարածքում նկարող, մարդուն են, որ իրենք նեգր հարս ունենան, կամ փեսա:

Այստեղ եմք հասել, այսֆան ընկել եմք... Մարդն իր որդուն Տիգրան է կոչել եւ հայկական տարածքում է հագել եւ Հայաստան է ամեն տարի գալիս՝ բերելով իր որդուն եւ հայուհու կնոջը: Վստահաբար հայերեն լուրջ բաներ գիտի, կարծում են, որ կնոջ

հետ հաճախ հայերեն են խոսում: Ել ի՞նչ հայու գեներ, ավելի ճիշտ՝ էլ հայու գեներն ինչպե՞ս է լինում: Ընդ որում, ինչպե՞ս դարձնում այս բուռն ֆունդաբանությունը, հայու գեների նվիրյալները բողոքում են կոնկրետ՝ սեւամորթի դեմ: Օրինակ՝ ֆիլմի ինտերվյու կարելի է, համեմայն դեմք Անտոն Արնյանի դեմ ոչ ոք չի բողոքում: Ի դեմք, անվանի գրաստաններն ու իր գեղեցկուհի կինը՝ ֆիլմի ինտերվյու Արհանան եւս հայկական տարածքում նկար ունեն: Երկարը Նայթադայնի դեմ էլ, եթե բողոքում են, ապա ոչ կնոջ ընտրության հարցում, չնայած նրա կինը՝ Տիգրանը, ազգությամբ լուրջ Ուլլա Տոլստոյի, ամուսնացել է ամուսնացել է Ֆրանսիայի հայկական եկեղեցիներից մեկում... Շարժ կարելի է ամուսնակել:

Բայց ամոթ է, ճիշտ այնպես, ինչպե՞ս ամուսնային ճոխ սեղանի կողմից, հենց նոր խոզի բոլի այն ճարտոն մասը կերած ոսկի կանգնելը եւ մի հաս դասնադիր գիտալուց հետո հայու գեների դասնությունն նվիրական գործընթացին լծվելը, չմոռանալով դասնացել աշխարհից, այդ թվում աշխարհի «սեւ» մասից, որ ճանաչի Հայոց ցեղասպանությունը: Այն աշխարհից, որին չենք ընդունում, դասնադիր չէ՞ մեր կողմին, սանը, դասնադիր է մեր ներսում:

Մի գաղտնիք էլ ասեմ. իրականում ոչ թե անգլիական նավերը չեն կարող բարձրանալ Արարատ սարը, այլ մեղաբոց ամբողջ մեր լեռներից դուրս ոչինչ չեն ուզում տեսնել:

«Հայկանդուխտը» դատի է տվել «Հայկական վերածնունդ» կուսակցությանը

«Հայկանդուխտ ավանդապատկեր ժողովրդավարական» կուսակցության նախագահ Արմենուհի Ղազարյանը հունվարի 10-ին վարչական դատարան հայցադիմում է ներկայացրել «Հայկական վերածնունդ» կուսակցության դեմ:

Արմենուհի Ղազարյանը հայտնել է, որ իր դատարանային գործընթացում «Հայկական վերածնունդ» կուսակցության կանոնադրությունը, ֆանի որ նշված կուսակցությունը հիմնադիր համագումար չի արել, եւ այդ կանոնադրությունը համագումարով չի հաստատվել: Պահանջում է նաեւ դատարան ռեգիստրում ՀԿ-ի գրանցումը, որդեկ կուսակցություն, ճանաչել առոչինչ:

Տիգրան Ղազարյանի խոսքով՝ 2016 թվականի փետրվարի 21-ին սեղի ունեցած հիմնադիր համագումարը ոչ թե եղել է «Հայկական վերածնունդի միասնություն» կուսակցության հիմնադիր համագումարը, այլ՝ «Հայկական վերածնունդ» կուսակցության: Ըստ նրա՝ արմա՞ք տարբեր բաներ են, եւ դատարանը չի կարող հաշտել չառնել դա:

Ղազարյանի կարծիքով՝ Արթուր Բաղդասարյանը սովորական խաբեբա է: «Մարդուն ճանաչելու համար նրա կողմից դեմք է լինել: Հաս կուսակցություններ համախմբվել էին մեկ գաղափարի շուրջ: Երկիրը զսնվում է լուրջ ճգնաժամային վիճակում: Ուզում էինք օգտակար լինել ամբողջ ժողովրդին, այդ նկատառումներով բոլորս զննեցինք այդ ֆայլին, համախմբվեցինք այդ գաղափարի, այլ ոչ թե Արթուր Բաղդասարյանի անձի շուրջ: Հետո դարձավ դատարան, որ այնքան ոչ մի գաղափար էլ չկա, այլ միայն անձի դասնամուկ է»,- լուրջ ցեղացի նախկինում, որ Արթուր Բաղդասարյանը խաբեբա է ժողովրդին, հասուկ հրահանգով նրանք եւ ունեցել համախմբել այդքան կուսակցություններ՝ ֆաղափական դասը մարելու համար:

Ըստ Ղազարյանի՝ իր օրինակին են հետեւել նաեւ լուրջ անհասներ, կուսակցություններ ու ՀԿ-ներ, որոնք իր նման հավասարեցել էին Բաղդասարյանին:

ՎԱՅՐԱՍ ԱԹԱՆԵՍՅԱՆ

Մտեփանուկներ

Հունվարի 8-ին արթնջանական մամուլը գրեց, որ 40 տարեկան արթնջանցի Մուսկվայի մեծությամբ եւ առեւտրի կենտրոններից մեկում տեղի է ունեցել ահաբեկչություն, որն իրականացրել են հայերը: Բաբկի ֆարոգչական հարձակումների գլխավոր հովանավորը շուրջ տասնամյակ է ֆաղափարեցի համարում ունեցող Օլեգ Կուզնեցովն էր, որի հետ ծավալվում հարցազրույցը տեղ էր գտել նաեւ Ազգային լրատվական կենտրոնի կայքէջում: Գլխավոր գաղափարն այն էր, որ խորհրդային երկրում դա առաջինն էր վերջին խոշոր ահաբեկչությունն էր, որը նույնպես ուներ անմեղ մարդկանց սպանության միջոցով ճնշում գործադրելիս ՄԱՅՍ իշխանությունների վրա: Կուզնեցովը նույնիսկ ղեկավարել էր, որ ահաբեկիչներին անձամբ հովանավորել էր Հայաստանի կոմունիստական առաջնորդ Կարեն Դեմիրճյանը:

Բայց ի՞նչ է տեղի ունեցել իրականում: 1977թ. հունվարի 8-ին Մուսկվայի մեծությամբ վազոններից մեկում որոնացել էր մայրություն: Կես ժամ անց մայրությունը սարք է աշխատել նաեւ առեւտրի կենտրոններից մեկում, եւս մի ֆանի բողոք էր տեսական արխիվի շեմքի:

Ո՞վ էր մայրությունը Մուսկվայի մեծում

մոտ արթնջաններից մեկում: Կասարվածի մասին ՏԱՍՍ դաստիարակական գործակալությունը հարողորդություն է տարածել միայն հունվարի 10-ին: Զննչական մարմինները որեւէ վարկած չեն առաջադրել: Փոխարենը անգլիական թերթերից մեկի մուսկովյան թղթակիցը, հղելով ինֆորմացիան չվկայակոչած աղբյուրների, հողված է հրատարակել, որ, ըստ ակնառկայության, ահաբեկիչները սեւամազ ռուսացիներ էին եղել, որոնք, հնարավոր է, կառավարում էր խորհրդային ալյախոսի քաղաքներից մեկը:

Անգլիական մամուլի այդ հրատարակման առթիվ ՄԱՅՍ դաստիարակությունը հողած հայտարարությամբ ակադեմիկոս Անդրեյ Սախարովը կասկած է հայտնել, որ մայրությունը կազմակերպել են լատվիսները, որոնք սկզբում օգտագործելով՝ հարձակման անցնեն ալյախոսի մասվորականության, հասկալիս իրական ծագման անձանց դեմ: Հաջորդ օրը Սախարովը հրավիրվել էր դաստիարակություն, որտեղ նրան զգուշացրել են հայտարարության ստորից բնույթի մասին եւ դա հանձնել իրականում: Ի դեպ, հայտարարությունը որոշ չափով զգացմունքային է, ինքը հասկալի մեղադրամբ չի ներկայացրել խորհրդային լատվիսներին, բայց շարունակում է մնալ իր տեսակետին: Նույն օրը Սախարովը հրավիրել է մամուլի ասուլիս՝ օտարերկրյա լրագրողների համար եւ իր կասկածները հիմնավորել նրանով, որ ՄԱՅՍ քաղաքում ղեկավարության որոշակի քաղաքական ճնշում են գործադրում Բեթմեյի վրա, որոնք վերջինս չհամաձայնի իրականացնել Հելսինկյան եզրակարգի ակտի սահմանափակ դաստիարակությունները, բայց հասկալիս՝ մարդու իրավունքների հարգմանը վերաբերող փաթեթը:

Սախարովի գնահատմամբ՝ Մուսկվայի կենտրոնում որոնացած երեք մայրությունները հետադարձվել են մի նույնական՝ տղայությունը ստեղծել, որ խորհրդային ալյախոսից երկու ունեն միջազգային ահաբեկչության հետ, մարդու իրավունքների համար մայրությունը սոսկ լատվիս է: Ոչ ուղղակի, բայց նկատելի ընդգծումներով այդ ֆնսդասությունն ուղղված էր ՊԱԿ-ի նախագահ Անդրոպովին, որը ՄԱՅՍ ղեկավարության խիստ դաշտայնական թեմի ներկայացուցիչ էր: Այսպիսով, ակադեմիկոս Սախարովի միջամտությամբ ՊԱԿ-ին չի հա-

ջողվում մայրությունների համար դաստիարակությունը բարդել խորհրդային ալյախոսի քաղաքականների եւ իրականների վրա:

Բայց աղմուկը տարածվել էր, Բեթմեյը դա հանձնում է ինչ գնով էլ լինի բացահայտել հանցագործությունը: ՊԱԿ-ն անցնում է լայնածավալ գործողությունների: Ակնառկայության վկայությամբ, ֆնսդական խմբի ղեկավարի կարգադրությամբ ղեկավարում էր խիստ բարդ ծրագրեր եւ սանիթի ողջ ձյունը մարվում-հավեցվում է, որոնք գնվել են մայրությունը հետաքննիչները հայտնաբերում են մեծաքանակությամբ: Պարզվում է, որ մայրությունը տեղադրված է եղել սառնարային համար նախատեսված խոհանոցային ամանում, որն արտադրվել էր հարկուկի գործարաններից մեկում: Իսկ ղեկավար արխիվի շեմքի սանիթի ձյան հալոցաջրերում հայտնաբերվում է զարթուցիչ ժամացույցի վայրկեմասլաֆ, ինչից ֆնսդները դարձնում են, որ այն արտադրվել է Երեւանի ժամացույցի գործարանում:

Ըստ այդմ, առաջադրվում է վարկած, որ ահաբեկչությունը իրականացրել են կան ուկրաինացի, կան հայ ազգայնականները: Ութ ամիս տեւած ֆնսդները ոչ մի դրական արդյունք չի տալիս: Բացառությամբ, որ մեծությամբ վազոնում հայտնաբերվում է նաեւ ճամփորդական մայրության մի ֆանի ծվեմ:

Պ: Դասավորվում է կասար է անվել երեք օր անց: Դասադարձվելը գրվել են վճիռը Գերագույն դատարանի ղեկնումին բողոքարկելու իրավունքից, ինչը խորհրդային արդարադատության դրակսիկայում աննախադեղ մի բան էր անգամ Սախինի օրոք:

Ի՞նչ կարելի է ենթադրել այս դաստիարակությունից:

Մուսկովյան մայրությունների գործը ՄԱՅՍ ՊԱԿ-ում գնվել է Անդրոպովի առաջին տեղակալ Սեմյոն Ցվիգունի անմիջական վերահսկողության տակ: Օրոշակալ իրավիճակը վերահսկել է 5-րդ գլխավոր վարչության ղեկավար Բոբկովը: Սեմյոն Ցվիգունը 1961-67թ.թ. գլխավորել է Ադր. ՄԱՅՍ կառավարությանն առընթեր Պետական անվտանգության կոմիտեմ: 1964-67թ.թ. նրա առաջին տեղակալն էր Յեյդար Ալիեւը, որը Ցվիգունի Մուսկվա տեղափոխվելուց հետո գլխավորել է Ադր.ՄԱՅՍ ՊԱԿ-ը, ապա 1969թ. հունիսի 14-ին ընտրվել Ադրբեյջանի կոմկուսի ԿԿ առաջին ֆարսուղար:

ՄԱՅՍ ղեկավար-ֆաղափարական կյանքում 1976-77 թվականները սահմանադրական փոփոխությունների ժամանակաշրջան էր: Զննարկվում էին սախինյան դատաւրջանի կողմի սխալները վերանայելու հարցերը: Տասնյակ հազարավոր մամուլներ էին հղվում սահմանադրական հանձնաժողովին՝ կառավարելու ԼՂԻՄ կարգավիճակի փոփոխու-

թյան հետ: Կան փաստական վկայություններ, որ Արցախի հարցով եզրակացության համար ստեղծվել էր ՄԱՅՍ հասուկ կառավարական հանձնաժողով: Միաժամանակ ֆնսդները էր Դրնում թաթարական ինֆնավարություն ստեղծելու հարցը:

Դժվար է, անուշ, միանշանակ ղեկել, թե ԼՂ կան թաթարական հարցում խորհրդային սահմանադրությունը կարող էր ինչ-որ լուծումներ գտնել: Բայց նույն տարածքային շեմք կարող նաեւ հակառակ ղեկել: Աչքի է զարնում, որ Յեյդար Ալիեւի ֆաղափարական կենսագրության հեղինակ էլմիրա Ախունդովան իր գրքում հասուկ ուսադրություն է դարձրել 1977թ. ԼՂ հարցը ՄԱՅՍ կառավարության հանձնաժողովի օրակարգից հանելու Յեյդար Ալիեւի հաջողությունը:

Կա՞ր երաւիսի, որ այդ հարցում Յեյդար Ալիեւը չի օգտագործել Մուսկվայի մայրությունների թեման: Գրադարակային փաստաթղթերն այդ մասին ոչինչ չեն ասում: Բայց տարածքայինները հուշում է, որ նա չէր կարող այդ դեմքը օգտագործել Հայաստանի կոմկուսի ԿԿ առաջին ֆարսուղար Կարեն Դեմիրճյանի եւ առնասարակ՝ հայ ժողովրդի ազգային ձգտումների դեմ:

Այս վարկածի օգտին է խոսում նաեւ փաստը, որ Սումգայիթի 1988թ. իրադարձությունների հետաքննության վերահսկողությունն իրականացրել է ՄԱՅՍ ՊԱԿ-ի նախագահի առաջին տեղակալ Ֆիլիպ Բոբկովը, նա, որ 1977թ. , անենայն հավանականությամբ, մեակել է Մուսկվայի մայրությունների հայկական հետի վարկածը եւ այն հասցրել ավարտին:

Ի՞նչ դերակատարություն է ունեցել ՊԱԿ-ի գեներալ Յեյդար Ալիեւը 1977թ. հունվարի 8-ի մուսկովյան մայրությունների կազմակերպման գործում: Փաստը չկան: Միայն արձանագրեմ, որ 5 տարի անց ՄԱԿԿ ԿԿ գլխավոր ֆարսուղար Անդրոպովի հրավերով նա նախապեղել ՄԱՅՍ Սախարարների խորհրդի նախագահի առաջին տեղակալ: Ադրբեյջանական ֆարգչությունը ղեկում է, որ Ալիեւը հետագայում ղեկ է զբաղեցրել ՄԱՅՍ կառավարության ղեկավարի դատարանը: Ի՞նչ էր նախադասուստել ՊԱԿ-ը ՄԱՅՍ-ի համար... Ինչպե՞ս է դրան խանգարել Արցախյան արձանագրում... Բայց անենականարեւորը՝ ինչո՞ւ մինչ օրս զաղսնազերծված չէ Մուսկվայի մեծության ահաբեկչության գործը: ԶԷ՞ որ անցել է 40 տարի...

Երիտասարդ արվեստագետների ցուցահանդես Վիսթադում

Հեստեմի երկրամասի (Գերմանիա) Վիսթադում ֆաղափար գտնվող «Haus der Heimat» (Հայրենի տուն) մշակույթի կենտրոնը սասնամյակներ արունակ ծառայել է որդես հանդիման վայր փախսականների (հիմնականում գերմանացիների, որոնք Ռուսաստան են արագաղթել եւ երկրորդ համաշխարհայինից հետո վերադարձել Գերմանիա) համար: Այնտեղ 1988-ին Վիսթադում հաստատված Վերա Մայերի ղեկավարությամբ կազմակերպվում են ցուցահանդեսներ, լեզվի դասընթացներ, դարի եւ երաժշտության գործնական դասաղմունքներ:

Մրման Համբարձումյան եւ «Հեկսոր»

Այս անգամ կենտրոնը հյուրընկալել է 4 հայ երիտասարդ նկարիչների 65 աշխատանքները: «Գույնի մեղեդի»: Հայկական արվեստ» ընդհանուր խորագրի ներքո ներկայացված են Գայ Դազանչյանի (ծնված 1991-ին) «Oratorium» եւ «Duet N1», Ժորա Գասպարյանի (26 տարեկան) «Ներդաւնակություն» եւ «Վերջին թագավորը» կտավները, ինչպես նաեւ Մրման Համբարձումյանի (ծնված 1988-ին) եւ Հակոբ Վարդանյանի (ծնված 1988-ին) համադասախանաբար «Հեկսոր», «ժայթքում» եւ «Դեմ», «Ես եւ նա» բրնձաձույլ ֆանդակները: Ցուցահանդեսը գործել է մինչեւ դեկտեմբերի 25-ը:

«Մինչ մենք Հայաստանի անկախության 25-ամյակն ենք նուսում, այստեղ ներկայացված 4 արվեստագետները՝ ծնված 1988-1991 թվերին՝ այսինքն արդեսալի երկրաւարժի, դարաբաղյան դասերազմի, բեռլինյան դասի անկումի եւ խորհրդային Միության փլուզման տարիներին, մարմնավորում են այն ուժը, լավատեսությունն ու ստեղծագործական ավյունը, որ հասկանալի են մեր ժողովրդին: Նրանք մրցանակալի արվեստագետներ են, որոնք անցյալի մեծերի դասերը յուրացնելով իրենց ստեղծագործական նորարարություններով ներկայացնում են մեր լավագույն ավանդույթները աշխարհի ժողովուրդներին», գրում է «Ամինյն Միրո-Սիլեթթեթթ» արաթաթեթթում տղազրված իր հողվածում Մուրիել Միրաֆալաթթաթթը:

1 Հաստատվելով օտար երկրներում, հայկական հավաքականությունը որոշեց կանոն ակտիվ դերակատարում է ունեցել օտար ժողովուրդների մեծաթիվ կառավարման համակարգում, այդ մեծաթիվների ամբողջական ու կայացման գործում, որը հաստատվում է բազմաթիվ օրինակներով:

867-1057թթ. Բյուզանդական կայսրությունում հաստատվել էր Հայկական դինաստիան, որի հիմնադիրը եղել է Բարսեղ Առաջինը: Կայսրությունը, մոտ երկու դար, կառավարել են հայազգի կայսրերը: Սակայն հայերի ղեկավար դերակատարումը չի սահմանափակվել միայն Բյուզանդիայով: Հայկական դինաստիան բախսորոգ դերակատարում է ունեցել Ռուսիայի ճակատագրում, կառավարելով 988թ. Ռուսիայի քրիստոնեության ընդունման հետ: Բյուզանդիայի հայազգի համակայսրերի՝ Բարսեղ Երկրորդ Բուլղարաստանի և Կոնստանդնուպոլսի փոխարինում էր Կոնստանդնուպոլսի իշխանությունը: Վերջինս համաձայնվում էր «Վերադարձնալով մայրաքաղաք (Կիև-

գիստի) նրանք ձեռք էին բերել դերակատարում էր Լուսիայում, երբ հայոց Արաբիայի Տիգրան Երկրորդ արքայի Հայկական դերակատարումը վերածեց կայսրության և սկսեց կրել «Արաբիայի արքա» տիտղոսը: Այդ կայսրության միջուկը կազմում էին արաբական երկրները՝ Սիրիան, Լիբանանը, Իրաքը, Հորդանանը, Պաղեստինը և կայսրության սահմաններն ընդհուպ մոտեցան Եգիպտոսին: Եվս մեկ կարևոր հանգամանակ: Սիրիան այդ ժամանակ զսնվում էր ներառված կառավարման մեջ և ելք գտավ նրանում, որ մ.թ.ա. 83թ. դիմեց արաբիայի արքա Տիգրան Մեծին, խնդրելով Սիրիան վերցնել իր հովանավորության ներքո: Հայոց արքան բավարարում է սիրիացիների խնդրանքը և այդ նույն թվականին մտնում է Սիրիա, ապա նաև վերադառնալով արաբական երկրները, որոնք մտնում են հայկական կայսրության կազմում մոտ քառորդ դար: Պատմական այս կարևոր իրողությունը խոր հետք է թողել արաբների դասական հիշողության մեջ, որն իր արձագանքը գտավ 701թ. արաբական խալիֆայության կազմում ստեղծված մի նոր վարչաարածային միավորի անվանման մեջ, կոչելով այն ոչ թե Վրասանի կամ Շիրվանի վար-

ժիչներն անջնջելի հետք են թողել նաև Եգիպտոսի XIX դարի դասական մեջ: Բավական է նշել, որ Եգիպտոսի առաջին վարչապետը եղել է Նուբար Նուբարյանը, որն անգնահատելի դեր է խաղացել Եգիպտոսի անկախության և ինքնույնության դաժակաման գործում:

Հայերը XIX դարում ազդեցիկ դիրքեր են ունեցել ցարական Ռուսաստանում, երբ ռուսական ցար Ալեքսանդր II կայսրության ներքին գործերի նախարար նշանակեց Ռուսաստանի ղեկավար Դոմայի անդամ հայազգի գործադիր Սիմեոն Լոռիս-Մելիքովին, օժտելով նրան բացառիկ իշխանությամբ: Նա փաստորեն դարձավ Ռուսաստանի վարչապետ դիկտատոր (1880-1881թ.), կայսրության երկրորդ դեմքը՝ ցարից հետո: Լոռիս Մելիքովը ցարին է ներկայացնում վարչական և սնտեսական վերափոխումների մի ընդարձակ ծրագիր, ըստ որի ցարական Ռուսաստանը ինքնակալ միապետությունից վերածվում էր Սահմանադրական միապետության: Ցարը հավանություն է տալիս Լոռիս-Մելիքովի այդ ծրագրին և նույնիսկ 1881թ. մարտի 13-ին ստորագրում համադասարանական հրամանագիր (), այսինքն միայն մի ֆայլ էր մնացել Ցարական Ռուսաստանը սահ-

Հայաստանի հանրապետությունը կայացած արդիական դերակատարում է և միջազգային հանրության լիիրավ անդամ

Ն.Յ.) Վերջինից հրամայում է ոչնչացնել կոռուպցիոն, իսկ ժողովուրդը մկրտելով Դեմոկրատի: Ռուսիան ընդունում է ուղղափառ () քրիստոնեություն: Իսկ որսվող լուսավորչական շարժումը հիմնադրել է: Մյուս կողմից, եթե մի դրա ենթադրենք, որ Ռուսիան ընդունելու իսլամ, ապա դժվար է դասկարգել, թե ինչպես կընթանար համաբնակչության դասնությունը: Հայոց իշխանության Աննան, որը դարձավ Ռուսիայի իշխանի առաջին սիկին, բախսորոգ և դրական դերակատարում ունեցավ ոչ միայն Ռուսիայի, այլև ևս համաբնակչության դասնության մեջ:

Որոշ իմաստով բացառիկ է եղել հայկական ֆաղափական էլիտայի և ընդհանրապես հայության դերը Արաբական խալիֆայությունում, նրա դերակատարումը և ֆաղափականության մեջ, որի մասին են վկայում հետևյալ փաստերը:

Արաբները Հայաստանը նվաճել են VII դարի 40-ականներին : 660-750թթ. Արաբական խալիֆայությունը կառավարում էր Օմայան դինաստիան, որի կենտրոնը համարվում էր Սիրիան, իսկ մայրաքաղաքը՝ Դամասկոսը: Օմայանները ցարունակելով իրենց նվաճողական ֆաղափականությունը, իրենց սիրադեությունն են հաստատում ոչ միայն Հայաստանում, այլև Կասսանում, Ադվանում և մերձկասպյան շրջաններում: Օմայան խալիֆա Աբդ ալ-Մալիկը 693թ. ստեղծում է Ասորիականի, Հայաստանի և Ջազիրայի (Սիջակեսի) կուսակալությունը և նրա փոխարին նշանակում իր եղբորը՝ Սուլեյմանը իր Մովսեսին: Վերջինս 701թ. խալիֆայության կազմում ստեղծում է մի նոր վարչաարածային միավոր, կոչելով այն Արմինիա: Նրա մեջ մտնում են Հայաստանը, Վիրքը (Ջուրջան), Առանը (Արվանդ) և մերձկասպյան շրջանները, որոնց հիման վրա հետագայում ձևավորվեցին Շիրվանը և Դերբենդը (Բար ալ Աբվաբ): Արմինիայի մայրաքաղաքը դարձավ Հայաստանի հնագույն մայրաքաղաք Դվինը՝ արաբական հնչեղությանը Դարի: Պատմության մեջ դա բացառիկ տեղությունից մեկն է, որը սակայն ունի իր բացառությունը:

Արաբները լավատեսությամբ էին հայերի դերակատարումներին ունակություններին և կարողություններին: Դրա վերաբերյալ

չասարածային միավոր , այլ՝ Արմինիա, որն ըստ էության դերակատարում էր դերակատարում էր:

1074 թվականին ծանր դրության մեջ հայսնակալ Եգիպտոսի Ֆաթիմյան խալիֆա ալ-Մուսթաֆիդը օգնության համար դիմում է Ալրի կառավարիչ հայազգի Բադր ալ-Փամալ ալ-Արմանին, հրավիրելով Կահիրե՝ իրավիճակը փրկելու, անհնազանդ թուրքական զվարդիականներին սանձահարելու և երկրում կարգ ու կանոն հաստատելու համար: Ալ-Արմանին (Հայրը) ցաս արագ և փայլուն կերպով իրականացնում է իր առաքելությունը՝ շախաչախիչ դասնության մասնում թուրքական զորքերին և այլ անհնազանդ և խռովարար ցեղերի, դասնում նրանց, կարգ ու կանոն հաստատում Եգիպտոսում և ամբողջում իր իշխանությունը : Նա դառնում է Եգիպտոսի վեզիր, զորքերի հրամանատար, գլխավորում վարչական ադարաթը, դասական համակարգը, ֆաթիմյան արաբական համակարգը, խալիֆան նրան նշանակում է միր ալ-մունիմին՝ հավասարակշռի էմիր, իսլամի սուր և Եգիպտոսում բազմաթիվ այլ կոչումներ: Բադր ալ-Արմանին զորքերը կազմված էին բացարձակապես հայերից: Երբ խալիֆա ալ-Մուսթաֆիդը դիմեց Բադր ալ-Արմանինին՝ խնդրելով ստանձնել Եգիպտոսի կառավարչի դերակատարումը, նա թաղանթից խալիֆային առջե, որ իր հետ միայն իր ընտանիքը զորքերը հետք է լինեն, որոնք հայեր էին: Եվ խալիֆան համաձայնվում է: Չինվորական դասնումներում ալ-Արմանին նշանակում է միայն հայերի: Իսկ զորքերը կազմված էին հայ հեծյալներից և հետևակից: Փաստորեն Բադր Փամալ ալ-Արմանին իր ձեռքում է կենտրոնացնում խալիֆայության կառավարման ամբողջ ղեկը , որը նրա մահից հետո (1094թ.) անցնում է նրա որդուն՝ Աֆդալին և նրանց հայազգի հաջորդներին: Շնորհիվ ալ-Արմանինի, Աֆդալի և նրանց հաջորդած մյուս հայազգի կառավարիչների հմտության և խելացի կառավարման, ինչպես ընդունված է դասնագիտության մեջ, մի ամբողջ հարյուրամյակ կասեցվեց Եգիպտոսի Ֆաթիմյան խալիֆայության (909-1171թթ.) անկումը: Դրա համար արաբները դասական են միայն ու միայն հայերին:

Հայ դերակատարում և ֆաղափական գոր-

մանադրական միապետության վերածելու համար, սակայն նույն օրը՝ 1881թ. մարտի 13-ին, Ալեքսանդր II-ը ահաբեկչության գործի դարձավ: Նրան հաջորդած Ալեքսանդր III չեղյալ հայտարարեց իր հոր բարեփոխումների վերաբերյալ բոլոր հրամանները, իսկ գործադիր Լոռիս Մելիքովը հեռացավ ֆաղափական աստիճանից:

Հայերը նշանակալի դեր են խաղացել նաև Եգիպտոսի Իրանի դերակատարում և ֆաղափական կյանքում (Մալիմ խան, Եփրեմ խան Իրանի դիկտատոր) և Օսմանյան կայսրության դերակատարում համակարգում (արաբներ զորքերի նախարար Գալուս Նորասունկյան, ֆինանսական համակարգում և այլ ոլորտներում):

Բուն Հայաստանում հայոց դերակատարումը վերականգնվել է 1918թ. մայիսի 28-ին, երբ Արևելյան Հայաստանում հռչակվեց Հայաստանի Հանրապետությունը կամ Հայաստանի Առաջին Հանրապետությունը: Այն 1920թ. նոյեմբերի 29 -ին խորհրդայնացվեց, իսկ 1922թ. դեկտեմբերի 30-ին մտավ նորաստեղծ խորհրդային Միության կազմի մեջ, որով սկսվեց Հայաստանի Երկրորդ Հանրապետության շրջանը:

Անգնահատելի է հայ ականավոր դերակատարում, ֆաղափական-կուսակցական և ռազմական գործիչների ներդրումը խորհրդային Միության՝ որոշեց դերակատարում, կայացնում ու հզորացնում գործում: խորհրդային Միությունում անհնար է դասկարգել առանց Անասուս Միկոյանի, որը գտնվել է կուսակցական և դերակատարում համակարգի ամենաբարձր դասնումներում, այդ թվում եղել է ԽՍՀՄ Գերագույն խորհրդի նախագահության նախագահ, որը համազոր է դերակատարում դերակատարում դասնումներ, Հովհաննես Թեոսոյանի, որը զբաղեցրել է խորհրդային Միության Մինիստրների խորհրդի նախագահի տեղակալի բարձր դասնումը, ՌՍՖՍՀ-ի և ԽՍՀՄ արաբներ գործերի ժողովրդական կոմիսարի տեղակալ Լեոն Կարախանի, խորհրդային Միության Մարշալ Հովհաննես Բաղրամյանի, Նավաստրի ադմիրալ Հովհաննես Իսակովի, ԽՍՀՄ Զրահասանկային զորքերի գլխավոր Մարշալ Համազասպ Բաբաջանյանի, ԽՍՀՄ Ավիացիայի Մարշալ Արմենակ Խանիբաջանյանի (խորհրդային) և Եգիպտոսի այլ ականավոր գործիչների: Շարունակելի

Թուրքիայի դատախազությունը պահանջում է ցմահ ազատազրկել պոլսահայ ոսկերչին սպանած հայերին

15-ի փետրվարի 5-ն Սամբուլի Հիլի թաղամասում 85-ամյա պոլսահայ Հակոբ Դեմիրջին սպանելու և նրա տունը կողոպտելու մեջ մեղադրվող ազգությամբ հայ կասկածյալներից 3-ի համար Թուրքիայի դատախազությունը պահանջել է ցմահ բանտարկություն և 24-41 տարվա ազատազրկում:

Ըստ Ensonhaber 61-ի՝ այդ գործով մյուս 9 կասկածյալների նկատմամբ արդարացման որոշում է կայացվել:

Պոլսահայ ոսկերչի տունը կողոպտած և 85-ամյա ծերունու մահվան դատառ դարձած Արամ Հովհաննիսյանին, Արթուր Այվազյանին ու Սերգեյ Միխայելյանին մեղադրանք է առաջադրվել միանգամից մի ֆանի հողվածներով:

Դեմիրջի ընտանիքի փաստաբան Մեհմեթ Օրալը պահանջել է մեղադրանք առաջադրել նաև մնացած 9 կասկածյալներին: Նրա խոսքով՝ նրանց մեղադրանքային վերաբերյալ ես ադապտացիներ կան:

Դատական հաջորդ նիստը տեղի կունենա փետրվարի 8-ին:

Հիշեցնենք, որ փետրվարի 6-ին Սամբուլի Հիլի թաղամասի Հարբիյե Ջումհուրիյեթ թողոտայում գտնվող իր բնակարանում կողոպտուհի հետևանքով սպանվել էր հայացի պոլսահայ ոսկերչի Հակոբ Դեմիրջին: Հանցագործները կառավորել էին Դեմիրջին և նրա կնոջը՝ 79-ամյա Սեդա Արդա Դեմիրջինի, ինչի հետևանքով Հակոբ Դեմիրջին խեղդամահ էր եղել: Հանցագործները թալանել էին թանկարժեք իրերը և փախուսի դիմել:

Արթուր Արթուրյանը Հռոմի պապին ձեռնոց է ... նվիրել

Պոֆեսիոնալ բռնցքամարտիկ Արթուր Արթուրյանը այցելել է Վատիկան և հանդիպել է Հռոմի Ֆրանցիսկոս Պապի հետ և ստացել Սրբազան ֆահանայադատի օրհնությունը: Նա անվանական ձեռնոց է նվիրել Ֆրանցիսկոս Պապին:

Ի դեպ՝ ցաս կարեւոր է, որ հայ բռնցքամարտիկը Պապին ձեռնոց նվիրել է, ոչ թե նետել:

Թուրքիան ինքն իրեն կըրջափակի... պատերով

Թուրքական աղբյուրները նշում են, որ այդ երկրի կառավարությունը մտադիր է Հայաստանի և Իրանի սահմանի բեռնեց դասեր կառուցել: Հիշեցնենք, որ նման դաս Թուրքիան կառուցում է Սիրիայի հետ իր սահմանին, որի շինարարությունը կավարտվի այս տարվա ամռանին:

Պատճառնական Անկարան հայ-թուրքական և թուրք-իրանական սահմաններին դասերի կառուցման լուրը չի հաստատել, բայց նաև չի հերքել: Եթե ի վերջո այդ դասերը կառուցվեն, ապա Թուրքիան շուտով ինքն իրեն կըրջափակի դասերով...

Մնաց Տանիքը փակենք:
Պատճառնակ՝ ՀՈՒՆՎԱՐ 13

Երբիլը կդառնա՞ արդյո՞ք ֆրդական դեֆուսյան մայրաքաղաք Թուրքական գործը հեռանում է Իրաֆից

Օրերս Թուրքիայի վարչապետ Բինալի Յըլդըրմի հետ հանդիպումից հետո նրա իրաֆի դաշնակցի Ֆայդեր ալ-Աբադիի արած հայտարարությունը կարելի է սենսացիոն համարել: Ալ-Աբադին հայտարարեց, որ Բաղդադին եւ Անկարային հաջողվել է կարգավորել իրաֆյան սարածից՝ Բաշիկ ֆաղաֆին մեծակա ճամբարից թուրքական զորակազմի դուրսբերման հարցը: Նրա խոսքերով՝ «այդ հարցը դաշնակց կերպով կլուծվի կարճ ժամանակամիջոցում»:

Ավելի վաղ այդ երջանում հենց թուրքական զորի ներկայությունն էր դարձել թուրք-իրաֆյան հարաբերությունների լարվածության դրոշմաբան: Անկարան հայտարարում էր, թե թուրք զինվորականներն այդ ճամբարում են Թուրքիան ահաբեկիչներից դաշնակցներին եւ սեղանի մարտիկներին հակաահաբեկչական դաշնակցի նախադասությունը նմանակով: Ավելի սուր՝ Անկարան մեծ ուժադրություն էր դարձնում Իրաֆի հյուսիսում զսնվող եւ առավելադրեալ թուրքականներով բնակեցված Սինջարի երջանին, որդեսգի այն չանցնի PKK-ի վերահսկողության սակ: Դա դաշնակցական դաշնակցաբանությունն էր: Իսկ իրականում թուրք հրահանգիչները Բաշիկի ճամբարն ոգսագործում էին ռազմականացված տունների արաբական ուժերին մարզելու համար, ինչը մեծ լարվածություն էր ստեղծել Անկարա-Բաղդադ հարաբերություններում: Եվ ահա հունվարի 9-ին Թուրքիայի վարչապետը ընդգծեց ոչ միայն Իրաֆի ինֆիլտրացիայի դաշնակցական, այլև այն բանի կառուցությունը, որ Բաղդադը «թույլ չի սա PKK-ի կողմից իր սարածի ոգսագործումը Թուրքիային վնաս դաշնակցությունը», ֆանի որ ծավալվում է «համաեղ հակահա-

բեկչական դաշնակց»:

Իրաֆյան Զրդսանի վարչական կենտրոն Երբիլում ինֆրավարության դեկավար Մասուդ Բարզանիի եւ Թուրքիայի վարչապետ Յըլդըրմի հանդիպումից հետո հայտարարվեց, որ Երբիլը դաշնակց է օժանդակել Սինջարի երջանից PKK-ի զոկասների դուրսբերմանը: «Ռեզոնանս» գործակալության վերլուծաբան **Սաանիյալ Տարսուվի** սվյալներով, PKK-ն թափազանց ունի Կանդիլ լեռներում, Իրանի, Թուրքիայի եւ Իրաֆի սահմաններին զսնվող եռանկյունում: Այստեղ թուրքական օդանավերն ու հրետանին գնդակոծում էին PKK-ի հեռակետերը: Ուսի այժմ հարց է ծագում. Անկարան եւ Երբիլը դեղի ո՞ր եւ ի՞նչ ուղղությամբ են ուզում դուրս մղել PKK-ին Իրաֆի հյուսիսից: Անկարան ֆանիցս ընդգծել է, որ սիրիացի ֆրդերի գլխավոր ֆաղաֆական ուժը՝ Ժողովրդավարական ուժերի կուսակցու-

թյունը իր սերածել է PKK-ի հետ, ուսի իմր այդ երկու կազմակերպությունները դասում է «ահաբեկչականների» ռարին եւ դրանց դեմ մարսնչում է Սիրիայում, իսկ Թուրքիայում իրականացնում է ռազմական ու ուսիկանական գործողություններ: Բայց բարդությունն այն է, որ ֆրդերը գլխավոր խնդիր եւ ֆաղաֆական դաշնակցի աղբյուր չեն Սիրիայի եւ Իրաֆի համար: Ավելին, սիրիացի ֆրդեր եւ Երբիլը ռազմական աջակցություն են սսանում ԱՄՆ-ից եւ արեւմտյան այլ գործընկերներից: Եթե PKK-ն իրաֆյան ճամբարներից դուրս մղվի դեղի Սիրիայի սարած, աղա դա կարող է նկատելիորեն փոխել ուժերի զուգակոչությունը նախ եւ առջ թուն Սիրիայում: Ըստ որում, Անկարան ձգտում է Իրաֆում Երբիլի հետ հարաբերություններն ամրադնդել Բաղդադի հետ երկխոսության միջոցով, մինչդեռ Սիրիայում մարսնչում

է սիրիացի ֆրդերի դեմ, անստեղծ Ղանասկոսին: Առկա է այսպես կոչված «զուգահեռ ընթացք», որը Թուրքիայի դեղում կառված չէ «Իսլամական դեֆուսյան» դեմ դաշնակցություն հետ:

Թուրքական այս ֆաղաֆականության ընդդիմադրությունը դիմում են հակահարձակումների: Այսպես, Իրաֆի նախկին վարչապետ, Երբիլի «Դավա» իսլամական կուսակցության առաջնորդ Նուրի ալ-Մալիֆին Թեհրանում օրերս մամլո ասուլիսում հայտարարեց, թե «ԻՊ գրոհայիններից Իրաֆի սարածի ազատագրումից հետո «Խաղաղա-Շաաբիի» շա աշխարհագրայինները կհասեն Սիրիայի սահմանը, որդեսգի օգնեն այդ երկրի կառավարական ուժերին»: Նա նաեւ զսնում է, որ ֆուրդ աշխարհագրայինները դաշնակց են վերադառնալ Իրաֆյան Զրդսանի մինչեւ 2003 թ. եղած սահմաններին: Ի դաշնակցական Իրաֆյան Զրդսանի աշխարհագրայինների նախարարությունը հայտարարել է, որ այդ կարծեցյալ սահմանը եղել է լոկ աշխարհագրայինների եւ բասայան վարչակարգի «բախումների բնագիծ», եւ որ «ԻՊ-ից ազատագրված երջանների բնակիչները իրենց աղազան կորոեն հանրավելով»: Առկա եւ Իրաֆում ազգային ֆրդական դեֆուսյան ստեղծման ուղղված լուրջ դաշնակցի բոլոր նսանները: Սիրիացի ֆրդերի համար դա առայժմ օրակարգի գլխավոր հարցը չէ, բայց նրանք իրավունք ունեն դաշնակցությունից, ինչին կսրակա-

նադես դեմ է Թուրքիան, վախենալով իր սարածում աղորդ ֆրդերի համանման դաշնակցից:

Այս կառակցությամբ թուրք ֆաղաֆագետ **Սերխաթ Սերնենը** ուժադրություն է հրավիրում 2016 թ. դեկտեմբերի 20-ին Ռուսաստան-Թուրքիա-Իրան հանդիպման մասնակիցների համաեղ հայտարարության վրա, որեղ Թուրքիայի դեղը սահմանող գլխավոր գործոն համարվում է ոչ թե «Երբիլի վահան» հակաֆրդական եւ հակաջիհադիսական գործողությունը, այլ սիրիական ընդդիմության վրա Անկարայի ազդեցությունը: Վաչինզսոնն առայժմ «խաղից դուրս» է, մինչդեռ ձեւավորվում են բարդ եւ աներեւակայելի դաշնակցներ, ազդելով ինչդես Սիրիայում, այնդես էլ Իրաֆում հակամարտության զարգացումների վրա:

Հայտարարելով Հյուսիսային Իրաֆից իր զինվորական սսորաթաժանումների դուրսբերման մասին, Թուրքիան կասարեց լուրջ ֆայլ, որի հետեւաններն առայժմ դժվար է զնահատել: Պարզ է միայն, որ Անկարան ձեռնարկում է կանխիկ բնույթի գործողություններ, ֆանի դեռ Սիրիայի, Իրաֆի եւ Թուրքիայի ֆրդական կազմակերպությունները չեն որոել այն սկզբունքները, թե ինչդիսին եւ ինչ սահմաններում դեղ է լինի ֆրդական դեֆուսյանը: Զրդերն առայժմ միջազգային ահաբեկչության ուժերի դեմ մղվող դաշնակցի առաջնագծում են, բայց բացառված չէ, որ սվյալ փուլում Իրաֆյան Զրդսանը առաջին օղակը դառնա Սիրիայում, Թուրքիայում եւ Իրանում ֆրդերի հետագա ինֆորոուսների եղբայրներ: Շաս բան կախված կլինի Սերձավոր Արեւելում եւ այլուր ձեւավորվող ուժերի նոր դաշնակցությունից:

Պ. Բ.

Աֆչանը հաստատում է Անսոնյանի փաստաթղթերի վավերականությունը

են եւ դրանց վավերականության մասին կասկածներն անհիմն են:

Արամ Անսոնյանը, հազարավոր ուրիեների թվում ձեռքակալվել է 1915 թվին եւ ուղարկվել Մեսքեների համակենտրոնացման ճամբարը, որեղ հանդիղել է թուրք սղա Նախմ էֆենդիին (բեյին): Վերջինս, ըստ Աֆչանի, «կարելցող է եղել հայերի նկատմամբ», եւ երբ 1918ին Հայկոդում դարձյալ հանդիղել է Անսոնյանին, նրան է հանձնել կառավարության կողմից կազմակերպված Եղեռնի բնույթը բացահայտող փաստաթղթեր եւ հեռագրեր: Անսոնյանը դրանք հրատարակել է Ֆրանսիայում 1920-ական թվերին: Թուրք «մսավորականներ», մասնավորապես Սինասի Օրելն ու Սուրեյա Հոսան, ավելի ուժ հրատարակած իրենց գրում հերքել են Անսոնյանի բերած սվյալները եւ նեել, որ Նախմ Բեյ անունով անձնավորություն ընդհանրապես գոյություն չի ունեցել, ուսի նրա Անսոնյանին սված փաստաթղթերն էլ հավաստի չեն կարող լինել: Հակառակ այն փաստերին, որ 1965-ին Բեյրութում Եղեռն վերադարձ կաթոլիկ ֆահանա գերադասիվ

հայր Գրիգոր Կերկերյանը մանամասն ուսումնասիրություն է հրատարակել Անսոնյանի սվյալների ձեռնարագիության վերաբերյալ եւ ավելի ուժ՝ 1986-ին հարգարժան ցեղասղանագետ դրդ. Վահագն Տասոյանը ծավալում դաշնակցական էր գրել թուրք «գիտնականների» առաջադրած հարցերին, Անսոնյանի գիրքը եւ նրա նեած փաստաթղթերն ու հեռագրերը դուրս են մնացել գիտական երջանակների օգսագործած հավաստի աղբյուրների ցանկից:

Իր բանախոսությունից ընդամենը երկու օր առաջ Թուրքիայում լույս տեսած «Նախմ Բեյի հուեերն ու Թալեաթ փաշայի հեռագրերը» («The Memoirs of Naim Bey and Talaat Pasha Telegrams») գրում Աֆչանը սղադից դաշնակցական է սղալիս թուրք գեղծարարների դնդումներին եւ վերջնականորեն հաստատում Անսոնյանի փաստաթղթերի վավերականությունը:

Բանախոսության ժամանակ ներկայացնելով իր նոր գիրքը, Աֆչանը ընդգծել է հասկադես, որ իր ուսումնասիրությունը կասարել է բացառապես Անկարայի դեֆուսյան եւ զինվորական արիսիվներում, այնդես որ թուրքա-

կան կառավարությունը չի կարող հաշվի չառնել այն: Ձինվորական արիսիվում դաշնակցից գեղասղանությունը ժխտող 8 հասորանց գրի 7-րդ հասորում նա գեել է 26-ամյա Նախմ էֆենդիի (Բեյի) անունը բանակի սղաների ցուցակում, որոնք հարցաֆնվել են Մեսքեների կենտրոնացման ճամբարից 1916-ին մեծ թվով փախուսների կառակցությամբ: Փախուսականները դեղի Հայկոդ են ուղեուրվել: Ներին գործերի նախարար Թալեաթ փաշան դաշնակցել է հետախնդրություն անցկացնել:

Մեկ ուրի՞ Գրիգոր Ձոհրադին սղանելու Թալեաթի հրաման հեռագրում, որն այժմ գնսվում է Փարիզի Պողոս-Նուբարի անվան գրադարանում, Նախմ Բեյի անունը իրեասակվել է երկու անգամ:

Նաված Նախմ էֆենդին գաղսնաբար ձեռագիր ընդօրինակել է Օսմանյան կառավարության ցաս փաստաթղթեր, որոնք հետագայում վաճառել է Անսոնյանին: Վերջինս իր հերթին հրատարակել է դրանք հայերեն: Անզլերեն եւ ֆրանսերեն լեզուներով դրանք քարգնամվել են ավելի ուժ, սակայն, ըստ Աֆչանի՝ միակ հավասար

սի սարբերակը հայերենն է: Անզլերեն՝ անեմաեաս սղալներ դաշնակցող: Հավանաբար այդ սարբերակները դաշնակց են հանդիսացել, որ թուրքերը գիրքը ընդհանրապես «հորինված» համարեն: Նաեւ այն, որ Անսոնյանը չի օգսագործել իր ձեռնի սակ եղած բոլոր փաստաթղթերը: Նա դրանց մի մասը ուղարկել է Կոնստանդնուղոլսո դաշնակց Չավեն Տեր-Եղիայանին, ով դաշնակց հայց է ներկայացրած եղել Արդոկ Համիդի դեմ: Հայցն, իհարկե, ոչ մի աղյուսի չի սվել:

Աֆչանը բանախոսության ընթացում էկրանին ցույց է սվել իր հայնաբերած փաստաթղթերից մի ֆանիցը, որոնցում խոսք է գնում ոչնչացնելու առանձին հայկական ընսանիներին, ինչդես օրինակ Հազարադեֆուսյանների, Ամիրայանների, Չաղլայանների եւ Դիչեֆեյանների ընսանիներին: «Այս բոլորը ես գեել եմ թուրքական արիսիվներում: Դրանք, ինչդես նախկինում եմ նեել, չափազանց կարեուր են: Դրանց մեջ են հայերին սղանելու, որբերին եղափոխելու, մարդկանց բռնի եղափոխելու հրաման-հեռագրեր: Ես այժմ աշխատում եմ իմ նոր գրի անզլերեն քարգնամության վրա: Հուսով եմ մեկ-երկու սարուց այն կհրատարակվի», եզրափակել է իր ելույթը Աֆչանը:

Պատասեց՝ Ն. ՕՈՒՆԵՅՅԱՆԸ

ԴՆԻՍԱԿՈՒ ՎԱՏԱՆԱԲԵ

Տոկիո, Ճապոնիա

Ճապոնիայում Հայաստանի առաջին հանրա-
դեմոկրատիկ մասնավոր հյուրասուսի՝ Դիանա
Արզարի կյանքը եւ ճապոնիայում նրա գործու-
նեությունը շատ կարեւոր ենթ ունի երկու երկրների՝
Հայաստանի եւ ճապոնիայի դիվանագիտական
դասնության մեջ: Հայաստանը եւ ճապոնիան
մինչեւ մեր օրերը մեկը մյուսից հեռու են եղել եւ
աշխարհագրականորեն, եւ հոգեբանորեն: Այս
սեսակետից Դիանա Արզարի գոյությունը այն
հազվադեպ օրինակներից մեկն է, որով կապվում
են այս երկու երկրների դասնությունները: Բացի
դրանից, Դիանա Արզարի կյանքից եւ գործու-
նեությունից կարող ենք բացահայտել ոչ միայն
Հայաստանի եւ ճապոնիայի դասնական հարա-
բերությունների մի էջ, այլեւ սեղանակալ այն օրե-
րին ճապոնիայով Ամերիկա մեկնող հայ փախս-
տականների վիճակի մասին, երկու երկրների դի-
վանագիտական հարաբերություններին եւ այդ
երկուսի միջազգային իրադրությունը, որում
հայտնվել էին այդ երկու երկրները:

Արանցից բխում է, որ Դիանա Արզարի մասին
ուսումնասիրությունը ճապոնեան իմացող հայ
դասնականների եւ հայերեն իմացող ճապոնա-
ցի դասնականների համար շատ ցավիչ թեմա է:
Ներկայումս մեր ձեռքի սակ են Դիանա Արզա-

իրեւ անկախ դեմոկրատի, Հայաստանի հյուրա-
սուսի ընդունումը մերժելու հիմք միջազգային օ-
րենքով չկա»: Սակայն հետո նշվում է. «Հաղորդել
ենք, որ սիկին Դիանա Արզարը դասնականից ա-
ռաջ ժողովրդականներ է սարքեր կողմեր հղել, ո-
րոնք չէրդալ էին հայաստանի Մեծ դեմոկրատի-
զմը, եւ մենք միայն ֆինանսներ սա ճամարիս է, թե՞
ոչ», իսկ ամենավերջում նշվում է. «Եթե Հայաս-
տանը Ազգերի լիգայի դասնագրի 22-րդ հոդվածի
2-րդ եւ 4-րդ բաժինների դրույթների համաձայն
մանդատ միայն ստանա... այդ դեմոկրատի այն հար-
ցը, թե Հայաստանը ուրիշ երկրներ հյուրասուսներ
կարող է ուղարկել, թե՞ ոչ, միայն որովհետեւ Հայաս-
տանի հովանավոր երկրի խնամակալության աս-
տիճանով...» եւ «մենք մեզ է հետաձգենք Հայաս-
տանի Հանրապետության հյուրասուսի ընդունու-
մը, մինչեւ այս երկրի ստատուսը հաստատվի»:

Երրորդ վավերագիրը Դիանա Արզարի կոնկրետ
գործունեության մասին է: «Հայ փախստական-
ների օգնության հիմնադրամին Ամերիկայում
մասին» վերնագրով այս փաստաթուղթը 1922 թ.
հուլիսի 27-ին Կանադական նահանգապետ Կո-
ուսայ Ինուեն ուղարկել է ներքին գործերի նախա-
րար Ռեյնոլդ Միլնոնիին, արտաքին գործերի նա-
խարար Կոուսայ Ուշիդային եւ որոշ նահանգա-
պետների: Նշվում է, որ Դիանա Արզարը «1890 թ.
նոյեմբերին ամուսնու հետ մեր երկիր է եկել, երկար
սարիներ Կոբե քաղաքում նրանք զբաղվել են ա-
ռևտրով, հետո այրիացել է եւ 1907 թ. Յոկոհամա

Ճապոնեան նյութեր
Դիանա Արզարի մասին

րի հետ կապված ճապոնե-
րեն նյութեր, որոնք դաս-
նականներ են ճապոնիայի
արտաքին գործերի նախարար-
ության դիվանագիտական
արխիվում:

ֆաղաք է տեղափոխվել ու
կրկին կառավարել է «Ար-
զար» առևտրի տունը: 1920
թ. հոկտեմբերին Հայաստանի
Հանրապետության դասնա-
կալ հյուրասուսու նշանակվե-
լու առիթով դիմել է մեր կա-
ռավարությանը՝ հաստատ-
վելու համար, սակայն հաս-
տատվել է սակայն: Այնու-
մեջանց, այս սիկինը որ-
դես Ամերիկայում հայերի
ասոցիացիայի ճապո-
նիայի մասնաճյուղի գլխա-
վոր նախագահ եւ Յոկոհա-
մայի ֆրիսոնեական երի-
տասարական ասոցիա-
ցիայի փոխնախագահ,
ճապոնիայով Ամերիկա
մեկնող ազգակիցների
փրկության համար ներդ-

Առաջին նյութը 1920 թ. օ-
գոստոսին ստորագրված
Սեւրի դաշինքի հոդ-
վածներում Հայաստանի
կարգավիճակի վերաբերյալ
հակասության մասին հար-
ցումն է, որն արտաքին գործե-
րի նախարար Կոուսայ Ուշի-
դան ուղարկել է Ֆրանսի-
այում ճապոնիայի գոր-
ծերի ժամանակավոր հա-
վատարմասար Դոուլիջի Մա-
ցուդային 1920 թ. նոյեմբերի
19-ին: Այստեղ գրված է.
«Սեւրի դաշինքի մեջ
Սիրիայի, Միջագետքի եւ
Պաղեստինի նկատմամբ
չնայած կա մի դրույթ, որ
սրանք միայն ունենան
մանդատ կարգավիճակ՝
համաձայն Ազգերի լիգայի
դասնագրի 22-րդ հոդ-
վածի դրույթների, սակայն
նույն դաշինքի 88-րդ հոդ-
վածի մեջ նշված է, որ Հայաստանը
Թուրքիայի կողմից ճանաչվելու
է որդես ազատ եւ անկախ
դեմոկրատի, ու չնայած
Հայաստանը դիմել էր, որ
Ամերիկայի հովանավորու-
թյան սակ մանդատ ստանա,
Հայաստանի մանդատի
կարգավիճակի վերաբերյալ
ոչ մի դիտարկություն
չկա...»:

Այս նյութը հաստատում է, որ այդ
երկուսից Հայաստանը ճապոնիայի
կառավարության ուժեղ-
ության ոլորտում էր:

Երկրորդ փաստաթուղթը ուղղակիորեն կա-
պվում է Դիանա Արզարի հետ: «Հայաստանի հան-
րապետության դասնական հյուրասուսի հավա-
սարմագրման մասին» վերնագրով այս ներքին
փաստաթուղթը 1920 թ. դեկտեմբերի 3-ին արտա-
քին գործերի նախարարի տեղակալ Մանսանա
Ուելկուսան ուղարկել է Կանադական նահան-
գապետ Կոուսայ Ինուենին: Սկզբում նշվում է, որ
«Եթե ճապոնիայի կայսրության հետ դաշինքի
հարաբերությունը չունենալով դեմոկրատիզմը
ցանկանում է մեր սարած հյուրասուսու ուղարկել,
կարգն այն է, որ միմյանց ճանաչած դիվանագի-
տական հաստատությունների միջոցով մեր կառա-
վարության մտադրության օտուց հարցում արվի...
եւ այս մասին սիկին Արզարին բացատրել ենք»:
Հետո երեք տեսակետներից ֆինանսվում են Հայաս-
տանի Հանրապետության ճանաչման եւ Հայաս-
տանի հյուրասուսու ընդունման հարցերը:
Սկզբում գրվում է, որ «Քանի որ Հայաստանը ճա-
նաչող երկրները Հայաստանին վերաբերվում են

նում է իր ջանքերը»:
Այս երեք նյութերը ցույց են
սալիս, որ այդ երկուսից
ճապոնիայի կառավարու-
թյունը Հայաստանի
նկատմամբ իր ֆաղա-
սականությունը վարում
էր՝ հետեւելով մեծ
դեմոկրատիների
օրինակներին:
Այս է վկայում
առաջին փաստաթուղթը,
որտեղ
Հայաստանի
կարգավիճակի
մասին ճապո-
նիայի
արտաքին
գործերի
նախարարը
հարցում է
կատարել
Ֆրանսիայում
ճապոնիայի
գործերի
ժամանակավոր
հավատարմասարին:

Դիանա Արզարի մասին նյութերի սակավու-
թյան եւ նրա հետնորդների՝ անբողջ աշխարհում
ցրվելու դասնական նրա մասին ուսումնասիրու-
թյան մեջ դեռ շատ հարցեր են մնում, որոնք մեզ
է բացահայտվեն: Ցանկանում ենք, որ այդ դասնա-
կալ լցվի Հայաստանի եւ ճապոնիայի գիտաբա-
նական համագործակցությամբ:

Խմբ. կողմից.- Հոդվածագիրը ճապոնացի
դասնական, թարգմանիչ Դիանա Արզարի
նկատմամբ է Տոկիոյի օտար լեզուների համալ-
սարանի Ասիայի եւ Աֆրիկայի լեզուների ու մա-
կույթների ինստիտուտում: Հաճախել է հայոց լեզ-
վի դասերի Տոկիոյում, Վենեսիլում եւ Երեւա-
նում, Տոկիոյում դիվանագիտական աշխատանք
զբեղել «Հայ հասարակությունը Բաժնու» «Խեմբը» վե-
րդում» թեմայով: 2011-2013 թթ. Վասնապետն ու-
սումնասիրությունը արտադրել է Հայաստանում:
2015-ին նրա ճապոնեան թարգմանությամբ լույս
է տեսել ամերիկահայ դասնական Ջորջ Բուրնու-
թյանի «Հայ ժողովրդի համառոտ դասնություն»
աշխատությունը: «Ճապոնեան նյութեր Դիանա
Արզարի մասին» հոդվածը նա գրել է հայերեն:

ՅԱԿՈԲ ՄԻՋԱՅԷԼԵԱՆ

ԱՔԻԿ ԶՕՐԵԱՆ

1/2/1918 -Պեյրուս,
22/12/2016 -Երեւան: Եթէ
40 օր եւս ամբողջա-
ցուցած կըլլար իր կեան-
քի 99 տարիները:

99 տարի, համարեա՛
մէկ դար, կեանք մը հա-
րուս, ոչ միայն իր տարի-
ներու համարանով, այլ
այդ տարիներու երկայն-
քին իր հարուս վասա-
կով. վասակ մը, որ ոչ
միայն աշխատանքային,
մասնագիտական հմու-
թեան, ձեռնհասութեան
եւ աշխատասիրութեան
բարենիւթերով էր առ-
ջուն, այլեւ իր իւրօրինակ
նկարագրի գիծերով՝ իր
ուղղամտութեան, կար-
գադաստիքեան եւ բացառիկ
բնավորութեան բաղադրիչնե-
րով, որոնց շնորհիւ մեծապէս յար-
գուցաւ, սիրուցաւ եւ գնահա-
տուցաւ թէ՛ իր աշխատանքի
աս-
դարեղան մէջ եւ թէ՛ իր միութեան-
կան գործունեութեան երկար տարի-
ներուն ընթացքին:

նաջնակարգ մարզիկ՝ ուսումնա-
սեմն է գիտութեան մարդ: Եղած
է ընթերցասէր եւ տարբեր լեզուներու
գիտակ:

Աքիկ Երուանդի Զօրեան:
Զօրեաններու գերդասանի ու-
կեայ օղակներէն մէկը, որ ազու-
ցուած էր իր հօր Երուանդին եւ ո-
րուն ազուցուցաւ իր գաւկիմ՝
դոկտ. Երուանդ Զօրեանի նոր-
այն օղակը:

Աւելի քան 80 տարի եղած է ան-
դամ Հայկական բարեգործական
ընդհանուր միութեան: 1939-էն
ստանձնած է բազմաթիւ դաս-
նական գործունեութեան երկար տարի-
ներուն ընթացքին:

Հայ ժողովուրդին անցած ա-
րեւան ճանապարհները դասնա-
ն էր, որ ունէլ հայ ջաջողի իր
գերդասանի ակունքներուն հաս-
նիլ, կտրել-անցնելով 19-րդ դարը,
ասոր համար ինչ որ հասանելի է
մեզի Զօրեան գերդասանի մա-
սին, անոր ակունքը կը նկատուի
Յարմիզումի մեծ վաճառական
Յարմիզի Զօրեանը, որուն գա-
ւակներն էին Աքիկն ու Երուանդը:

Աւելի քան 80 տարի եղած է ան-
դամ Հայկական բարեգործական
ընդհանուր միութեան: 1939-էն
ստանձնած է բազմաթիւ դաս-
նական գործունեութեան երկար տարի-
ներուն ընթացքին:

Երուանդ գոհ կէրթայ Համիսեան
ջարդերուն, իսկ Աքիկ կարծի, որ-
ուն գաւակը՝ Երուանդ Զօրեան,
ողբ. Աքիկ Զօրեանի հայրը, 1920-
ական թուականներուն եղած է
Հայկեան դեմոկրատի (աղա սու-
րիական դեմոկրատի կազմին
մէջ) գլխաւոր հաւանադասը եւ
էլեմենտական սնորհութեան սնորհ-
նը, նուիրուած է Հայկեանի հայ
համայնքին, յասկապէս՝ հայ երի-
տասարդության: 25 տարի արու-
նակ Երուանդ աւագը Հայկեանի
ՀԲԸՄ-ի մէջ կարեւոր դասնական
էր: ԶԲԸՄ Հայ երիտասարդաց
ընկե-
րակցութիւնը (ՀԵԸ):

Աքիկ Զօրեան եւ սիկինը՝ Հիլ-
սան, արունակած են Հայկեանի
հայ համայնքին ծառայելու ըն-
սանեկան ավանդույթը՝ մասնա-
տարբար կրթական ասպարեղան
մէջ:

Պեյրուսի Սէն ժոզեֆ համալ-
սարանի ճարտարագիտութեան
բաժինը աւարտել յետոյ Աքիկ Զօ-
րեան 30 տարի աշխատեց է որ-
դես Հայկեանի Ելեկտրամասնա-
կարման եւ ջրամասնակարման
ընկերութեան թեմի գծով սնօ-
րէն, աղա հաստատութեան փոխ-
ընդհանուր սնօրէն:

Նուիրուած է ՀԲԸՄ-ի ամենա-
մեծ դրոյթին՝ Հայկեանի Լազար
Նաճարեան-Գալուստ Կիլիկեան-
կեան կեդրոնական վարժարա-
նին, բազմաթիւ նախաձեռնու-
թիւններով նպաստելով նոր սե-
րունդի կրթութեան մակարդակի
բարձրացման: Իր երազանքն էր, որ
հայ երիտասարդները ստանան լաւ
կրթութիւն իրենց մասնագիտու-
թիւններուն մէջ՝ հասնելով մի-
ջազգային բարձր դիրքերու:

30 տարի արունակ դասա-
ւանդած է Հայկեանի համալսարա-
նի ճարտարագիտութեան բաժնի-
նէն ներս «ձայն» եւ «լոյս» նիւթը:
Արտերէն լեզուով անոր հեղինա-
կած աշխատասիրութիւնը, իր-
եւ դասագիրք, առ այսօր կօզա-
գործուի համալսարանէն ներս:
Հաւատարմով մարմնական եւ
մտաւոր կրթութեան, եղած է ա-

Աքիկ Զօրեանի շնորհով հալե-
րահայ գաղութը ընդհանրապէս
եւ ՀԲԸՄ-ի մեծ ընթացքով մաս-
նաւորապէս կը կորսնցնեն վաս-
նակաւաս, երախտաւոր աւագ
մտաւորական ղեկավար մը: Բայց
եւ այնպէս, որ Երուանդը ազգա-
նուէր աւանդույթը կը արունա-
կուի վերանորոգ ճանապարհնե-
րով, յանձին դոկտ. Երուանդ Զօ-
րեանի, որ ոչ միայն իր գերդաս-
անին եւ Երուանդի դասին կը
բերէ, այլեւ դարձած է միջազգա-
յին մակարդակի վրայ համարա-
նօք գիտնական մը տեղեկատուա-
կան թեմի ղեկավարը:

Դոկտ. Երուանդ Զօրեան իր գա-
ւակներուն ալ փոխանցած է Զօ-
րեան գերդասանի ջաջը, որոնք
անկասկած կը արունակեն ի-
րենց ժառանգած աւանդույթը,
նոր օղակներ աւելցնելով ուկեայ
երթային վրայ:

«Ռուսական զորքերը երկար կմնան Սիրիայում»

Իտալիայի և Տարսուսի ռազմական քաղաքացիական ընդդիմությանը հետո Մոսկվայի սադրանքային կոմունիզմի ողջ սարսափաշրջանում

Չնայած Սիրիայից հերթական զորակազմի դուրսբերման մասին ՌԴ նախագահ Վլադիմիր Պուտինի վերջին հայտարարությանը, չարժե ակնկալել երկրում ռուսասանցի զինվորականների թվի նշանակալի կրճատում, գրում է Wars is Boring հրատարակության հոդվածագիր **Փոլ Իդրոնը**:

Հունվարի 6-ին Մոսկվայի հայտարարեց Սիրիայից զորքերի դուրսբերման մասին, որը սկսվելու է ռազմաօդային խմբից եւ մասնավորապես «Ադմիրալ Կուզնեցով» ավիակիր հածանավից:

Վուդրո Վիլսոնի անվան Միջազգային գիտական կենտրոնի կից Զեմնանի անվան ինստիտուտի վերլուծական կենտրոնի փորձագետ **Մայլ Կոֆմանը** իր հերթին նշում է, որ հայտնի չէ, թե հիշյալ հածանավից բացի ուրիշ զորային զորքեր երկրում են արդյո՞ք: Նույնիսկ հարցադրում է անում նաեւ հակամարտությունների մեծադիվանդ զբաղվող SecDev խմբում Մերձավոր Արևելքի հարցերի վերլուծաբան **Նիլ Հաուերը**:

«Հածանավի Սեւ ծով վերադառնալը զորքերի դուրսբերման գլխավոր սարն է: Այդ իրադարձությունը լուրջ լուրջ լուրջ սարքավեց ՋԼՄ-ներում, իսկ հունվարի 6-ին նավ այցելեց նույնիսկ Սիրիայի գլխավոր ռազմի ղեկավարը», գրում է Հաուերը, ընդգծելով, որ Սիրիայի ավերիկ «Կուզնեցովի» մոտենալը «նախ եւ առաջ Մոսկվայի խորհրդակցական ժեստն էր»: Նավը բերել էր մի քանի կործանիչ-նմբակոծիչներ, սակայն ռազմական գործողությունների ընթացքում Ռու-

սասանը կորցրեց երկու օդանավ՝ «Միգ-29» եւ «Սու-33»: Հաուերը կարծում է, որ «ներկայիս դուրսբերումը, ամենայն հավանականությամբ, կսահմանափակվի երկրում ռուսական զորքերի վերախմբավորմամբ»:

Մայլ Կոֆմանը իր հերթին կարծում է, թե Սիրիայում չարժե ակնկալել ռուսական զորքերի թվազատի լուրջ փոփոխություններ: Նա ընդգծում է, որ ռուսների ռազմական ներկայությունը Սիրիայում «բավական անճանաչելի է կրում», այնպես որ զորքերի հավանական վերախմբավորման իրավիճակը չի փոխվի:

Կոֆմանը հիշեցնում է, որ 2016-ի մարտին Ռուսաստանը հայտարարել էր Սիրիայից իր զորքերի հիմնական մասի դուրսբերման մասին, բայց իրականում որոշ ուժեր փոխարինել էր այլ ուժերով: Նույն ամսվա վերջին Մոսկվայի Դամասկոսի արդեն օգնում էր զինադիստրիբյուցիոն Պալմիրայի ազատագրման գործողության ընթացքում: ԻՊ գրողայինները Պալմիրայի կրկին գրավեցին դեկտեմբերի կեսերին, երբ Սիրիայի բանակը զբաղված էր Հալեպի ազատագրման մարտերով:

«Սիրիայի հյուսիսում Ռուսաստանը կարող է կրճատել իր օդային հարվածների թիվը, բայց խիստ անհավանական է, որ Մոսկվայի երկրում իր ներկայությունը կրճատի նախքան Պալմիրայի ազատագրումը: 2015-ի մայիսին ռուսներն «սահմանափակ ռազմական» դասակարգում էին հայտարարել, եւ այժմ ֆաղափող ջիհադիստների ձեռքին թողնելը անչափ նվաստացուցիչ կլինի», նշում է Հաուերը:

Սակայն Դամասկոսը կարծես թե առավել օտարաբանված է երկրի հյուսիսում եւ հյուսիս-արեւմուտքում խռովարարների դեմ դայալի օգնությանը: Ավելին, Կոֆմանի խոսքերով, Հալեպի ազատագրումը կարելու ուղեմիջ է, որը հնարավորություն է տալիս հայտարարել «սանը սարած հաղթանակի» մասին: Հենց դրա հետ էր կապված զորքերի դուրսբերմանը վերաբերող հայտարարությունը: Վերլուծաբանները կարծում են, որ Հալեպում արձանագրված հաջողությունը հնարավոր է ներկայացնել որդես ֆաղափական նվաճում: Իսկ իրականում դա նշանակում է հասնել եւ ռազմածովային ուժերը Ռուսաստան վերադարձնելու հնարավորություն:

Հաուերի կարծիքով, Ռուսաստանը իր ուժերի մեծ մասը Սիրիայում կդադարեցնի երկար ժամանակ, քանի որ Մոսկվայի մտադր է ընդլայնել իր խմբավորումը խմբային օդային ռազմական զորքերում եւ Տարսուսի ծովային հենակետում: Դրա շնորհիվ Ռուսաստանը հնարավորություն կստանա խոշոր զորակազմ դասակարգելու Սիրիայում, ինչպես ուժեղացնելու իր ազդեցությունը սարածաբազմում: Հենց միայն այդ ծրագրերը վկայում են, որ ՌԴ զինված ուժերը Սիրիայից չեն հեռանալու:

Պ. Բ.

Հազարկել են ծխելու վնասը համաշխարհային ճնշումներին

Ծխելու հետ կապված վնասները համաշխարհային ճնշումների մեջ կազմում են արեւելյան ավելի քան 1 տրիլիոն դոլար: Աշխարհի երկրները ամեն արի այդքան ծախս են անում՝ կապված առողջապահության եւ աշխատանքի արտադրականության կորուստների հետ: Այդ են վկայում Առողջապահության համաշխարհային կազմակերպության (ԱՀԿ) եւ ԱՄՆ ուռուցիքաբանության ազգային ինստիտուտի անցկացրած հետազոտության սվայները, հաղորդում է Ռոյթեր գործակալությունը:

Հետազոտության արդյունքներին վերաբերող գեկուցագրում նշվում է, որ մինչեւ 2030 թվականը ծխելու առաջացրած հիվանդությունների հետեւանով մահացությունների թիվը կավելանա մեկ տրիլիոն: Փաստաթղթի հեղինակների կարծիքով, մինչեւ 2030 թվականը ծխելու հետ կապված մահացությունների թիվը արեւելյան 6-ից կհասնի 8 միլիոնի: «Ըստ որում, դեղերի ավելի քան 80 տոկոսը սեղի կունենա եկամտի ցածր եւ միջին մակարդակ ունեցող երկրներում», ասվում է հաղորդման մեջ:

Չեկուցագրում նաեւ նշվում է, որ աշխարհի բնակչության մեջ ծխելու սարածվածությունը նվազել է, սակայն «ծխողների ընդհանուր թիվն աշխարհում շարունակում է աճել»:

Աշխարհի մի քանի երկրներում գործում են «հակածխախոտային» օրենքներ: Մասնավորապես Ռուսաստանում 2013 թ. ընդունված օրենքն արգելում է ծխել մարգարախոտով, դրոգներով, բուհերով, հիվանդանոցներում, մանկական խաղահրապարակներում, խանութներում, վերելակներում, օդանավերում եւ բեմազրկայաններում: Բացի դրանից, երկրում արգելված է ծխախոտի գովազդը: 2014 թ. հունիսի 1-ից ՌԴ-ում արգելված է ծխել զնացներում, կայարաններում եւ օդանավակայաններում, հյուրանոցներում, սրահներում եւ անգամ ռեստորաններում: Պ. Բ.

Թրամփը, Պուտինը եւ նյարդայնագաժ ՆԱՏՕ-ն

Անգլերենից թարգմանաբար ներկայացվող հոդվածի հեղինակ Պիտեր Աբրե «Ռոյթեր» լրատվական գործակալության միջազգային բաժնի մասնավորապես համաշխարհային ցանցում եւ հակամարտությունների մասին գրող լրագրող է, եւ հիմնադիրը Լոնդոնում, Նյու Յորքում եւ Վաշինգտոնում գործող «21-րդ դարի Ուսումնասիրությունների ծրագիր» 21), որը աղազգային, անկախ գաղափարների շեմարան է:

ԱՄՆ-ի նորընտիր նախագահ Դոնալդ Թրամփի Մոխսակ տուն հունվարի 20-ին ղազնոստան մտնելու զուգահեռ, ՆԱՏՕ-ի հզորագույն զորամիավորումներից մեկը սեղանի վրայ է Արեւելյան Եվրոպա: Դաշնակցային միությունը չորս զինված մարտական խմբավորումներ է ուղարկում ուժեղացնելու համար իր դիրքերը ընդդեմ Ռուսաստանի: Մեծ Բրիտանիայի, Կանադայի, Չեռնոմորի եւ Մ. Նահանգների ղեկավարությամբ այդ զորամասերը սեղանակալվելու են Լեհաստանում եւ Բալթյան երկրներում՝ Լիտվայում, Լատվիայում եւ էստոնիայում: Խմբավորումները, որոնց մասակցելու են իրենց զորքերով նաեւ ՆԱՏՕ-ի անդամ այլ երկրներ, իրենց սրամարտության սակ ունենալու են մարտական զրահամեքենաներ եւ սանկեր, որոնք զգալիորեն ավելացնելու են ՆԱՏՕ-ի ներկայությունը Արեւելյան Եվրոպայում:

Նման առաջիկայում մասին հայտարարվեց հունիսին կայացած Վարշավայի գագաթաժողովում, ընդամենը օրեր անց Բրեյկսից՝ Եվրամիությունից Բրիտանիայի դուրս գալուց: Պուտինի դեմ ուղղված դաշնակցից ղեկավարությունների այս հզոր ֆալոն, սակայն, կարող է իր նշանակությունը կորցնել Թրամփի անակնկալ հաղթանակի հետեւանում: Եվրոպայում որոշ ղեկավարներ արդեն մտադրված են ներկա կացությամբ եւ մտածում են, որ Պուտինն արդեն ցնծությունից ձեռքեր է շոյում:

Այս արվա նախագահական ընտրաբաժնի ժամանակ Հիլարի Զիդնոնը Թրամփին մեղադրեց այն բանում, որ նա ցանկանում է Մ. Նահանգները դուրս բերել ՆԱՏՕ-ից: Իրականում Թրամփն այդպիսի միտք չի արտահայտել: Նա ընդամենը ասել է, որ այդ կառույցը «հնացած է», իր դարձ արդեն, եւ որ անհրաժեշտ է «վերանայել» Մ. Նահանգների անդամակցությունը դրան, քանի որ այն «չափանք է նստում մեզ վրա»: Նրա հաղթանակը հունից հանել է ՆԱՏՕ-ի որոշ ղազնոստանների, նաեւ գլխավոր ֆաբրիկար Սոնյսենբերգին, որն զգուցացրել է, որ ժամանակը չէ իրարից անջատելու: Թե ինչքան զիջող կլինի նոր նախագահը Ռուսաստանի դաշնակցությանը՝ դեռեւս հստակ չէ:

Նախնական սվայներով, սակայն, թվում է, թե Ամերիկա-Ռուսաստան հարաբերությունները շատ ավելի ջերմ կլինեն, քան Օբամայի եւ Բուե կրսերի վարչակազմերի օրն:

Ինչ վերաբերում է Ռուսաստանին, կարծիքներն այստեղ արբեր են: Որոշ ղազնոստանային կարծիքներն են, որ Թրամփը կնվազեցնի, իրոք, Ուկրաինայի ղազնոստանը ստեղծված լարվածությունը եւ կթեթևացնի ղազնոստանից: Սակայն վարչապետ Սեդվեդեղ վասիլեցնում, է որ հարաբերությունները կմնան անփոփոխ, առնվազն որոշ ժամանակ:

Թրամփի ու Պուտինի դեմ ղեկ է հանդիպում իրար, եւ երբ դա սեղի ունենա, ցույց կտան, թե ինչպիսի ընթացք են ունենալու հարաբերությունները: Շատ բան կախված է նրանց ծայրահեղ անձնային առանձնահատկություններից:

Ամերիկյան ընտրություններից անմիջապես հետո ռուսական կողմի որոշ ղազնոստաններ կողմնակից էին Մ. Նահանգների հետ արբեր բնագավառներում հարաբերությունները միակողմանիորեն ընդլայնելու գաղափարին: Վերջերս նաեւ լուրեր արձանագրվեցին, որ

լարվածության իսկական թուլացումը կնպաստի նաեւ ՆԱՏՕ-ի զորամիավորումների սեղանակայան հետաձգմանը:

Ռուսաստանի առաջնորդ մարտահրավերների դաշնակցի գոյն: Տնտեսություն, էներգետիկայի գների անկում, Սիրիա, եւ այլն: Բայց Պուտինի դիրքերն, ինչպես նաեւ առողջությունը, առայժմ ամուր են: Սիրիայում զինվորական միջամտությունը նրան գերիշխող դարձրեց եւ խափանեց նախագահ Ասադին սաղաթելու Օբամայի հույսերը:

Ճիշտ է, Ղրիմի բռնակցումը եւ արեւելյան Ուկրաինայում ծավալված ղազնոստանը որոշ իմաստով մեկուսացրին Ռուսաստանին, բայց Եվրոպան նաեւ սկսեց վախճանալ նրանից: Ռուսաստանն ամեն ինչ անում է, որ աղաջեղեկավարություն սարածվի եւ արտոհանակ, արտադրող ֆաղափազների թիվն աշխարհում ավելանա: Եվրոպայում աջակողմյան կուսակցությունների եւ ղեկավարների թվի աճը եւ Եվրամիության ղազնոստանների թվի նվազումը, ինչ խոսք, ձեռնու է Պուտինին:

Եվրոպայից Մ. Նահանգների ենթադրյալ դուրս ֆազելու լուրը կարող է ստիպել որոշ ղեկավարությունների ավելացնելու իրենց ղազնոստանական բյուջեն: Բայց Ռուսաստանն էլ նույնը կարող է անել:

Եթե Զիդնոնը հաղթանակած լինե, իրադրությունը, իհարկե, արբեր կլինե, բայց ոչ ավելի աղախով կան անվանագ: Դեմոկրատական կուսակցության նախագահական թեկնածու Նախագահ Ռեյդանից հետո ամենավարձ «բազեն» էր Ռուսաստանի հարցում: Թվում է, թե Թրամփը ղազնոստանական է խուսանավելու ավելի լայն հնարավորություններ ընձեռել Պուտինին ինչպես Սիրիայի, այնպես էլ Ուկրաինայի հարցերում: Այս վերջինում իհարկե կնախընտրեն, որ Զիդնոնը հաղթանակած լինե ընտրություններում:

Թարգմ. Ն. ՕՈՒՄԻՎՅՍԵԻ
The Armenian Mirror-Spectator

ԳՈՐԱՐ ԲՈՏՈՅԱԼ

«Տաժիր Գրուդի» օրիգինալ անակնկալները շարունակվում են

Մոսկվայում «Ազգ»-ի հասուկ բորակից

Ռուսաստանյան հայտնի գործարար եւ իր բարեգործություններով համընդհանուր ճանաչման եւ հանգամանի արժանացած Սամվել Կարադեյանին լուսկայան «Տաժիր» ընկերությունների խումբը յուրօրինակ ձեռքով է շարունակում մոսկովյան մանկական հիվանդանոցներից մեկի փոփոխությունը:

Չմեռ դառնի հագուստով ալիքիսուները դարձնելով իջել են հիվանդանոցի սանիթից, դաստիարակություն մեկ մեքենա եւ մեծ ուրախություն ու հրճված լուսկայան հիվանդ տեխաններին՝ նվերներ են բաժանել նրանց:

«Տաժիր» ընկերությունների խումբը Ռուսաստանում եւ Հայաստանում մասնագիտացած է ամբարձր գույքի, շինարարության եւ արագ սնունդի ոլորտներում: Ընկերությունը գործունեություն է ծավալում նաեւ էներգետիկայի («Հայաստանի էլեկտրական ցանցեր» ընկերության սեփականատերն է), արտադրության, հյուրանոցային եւ ռեստորանային բիզնեսներում: «Տաժիր» ընկերությունների խմբի մեջ մտնում է սարբեր տեսակի ավելի քան 200 ընկերություն, որոնցից յուրաքանչյուրն իր յուրօրինակ բարձր ճաշակով եւ ուրույն մատչելիությամբ առանձնակի փայլ ու շուք է հաղորդում Սամվել Կարադեյանը՝ իմ ամենօրյա ուժադրությամբ:

Այդ յուրօրինակ ճաշակի եւ ուժադրության արդյունքն էր նաեւ դասձառը, որ Ամանորի նախօրյակին Մոսկվայի օրսում վեր էր խոյացել «Տաժիր Գրուդի»-ի սեղանները հսկայական սոնաձառը եւ ՌԴ մայրաքաղաքի կենտրոնով վաղ առավոտից անցնող հազարավոր անցորդներ հիացմունքով էին ուսումնասիրում ռուսական անսառից այստեղ տեղափոխված եւ հոյակապ վեր խոյացած հսկայական եղջերին, որ գարդարվել եւ դարձել էր զալիք 2017 թվականի ավետաբեր ու խորհրդանիշը:

Այս անակնկալի մտադրացման եւ իրականացման հեղինակը ռուսաստանյան հայտնի գործարար եւ բարերար Սամվել Կարադեյանին լուսկայան «Տաժիր Գրուդի»-ին էր, եւ ինչպես դարձվեց, մոսկովյան եւս 2 հասվածներում վեր էին խոյացել Նոր տարվա համանման ավետաբերներ:

Հազարավոր մոսկովացիներ եւ ՌԴ մայրաքաղաքի ժամանած հյուրեր վերսին հանդվեցին, որ Սամվել Կարադեյանը, սաղանդավոր գործարար եւ ճանաչված բարեգործ լինելուց բացի, նաեւ արվեստը, գեղեցիկն ու հեփաթայինը սիրող ու գնահատող անձնավորություն է, հարուստ ներաշխարհով լի ստեղծագործ մարդ, որի ծավալած գործունեության մասին առաջիկայում դեռ շատ առիթներ կունենանք լսելու:

Հ Ա Յ Տ Ա Ր Ա Ր ՈՒ Թ Յ ՈՒ Ն

Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկի կողմից հուշահամաձայնի կազմակերպման մասին

Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկը (այսուհետեւ՝ ՀՀ ԿԲ) հայտարարում է հրապարակային մրցույթ՝

- 1. «Սարգսյանի հեռուստատեսային 100-ամյակ»
- 2. «Հայաստանի Առաջին Հանրապետության 100-ամյակ»
- 3. «Երեւանի հիմնադրման 2800-ամյակ»
- 4. «Հովհաննես Զաքարյանի 100-ամյակ»
- 5. «Ազգային դրամի 25 տարին»

հուշահամաձայնի էսթիմացիայի ընթացքում համար: Մրցույթին կարող են մասնակցել բոլոր ցանկացողները:

Մրցութային առաջարկությունները անհրաժեշտ է ներկայացնել ՀՀ ԿԲ՝ Բ. Երեւան 0010, Վազգեն Սարգսյանի 6 հասցեով:

Մրցութային հայտերի ընդունման վերջնաժամկետն է 2017 թ. մարտի 1-ը, ժամը 17:00:

Մրցույթի հայտերի բացման օրն ու ժամն է 2017 թ. մարտի 7-ը, ժամը 16:00:

Մրցույթի արդյունքների ամփոփման օրն ու ժամն է 2017 թ. մարտի 21-ը, ժամը 16:00:

Մրցույթին մասնակցելու հրապարակային ծանուցումը տեղադրված է ՀՀ ԿԲ ինտերնետային կայքում (www.cba.am):

Մրցույթին մասնակցելու ծանուցումը, ինչպես նաեւ լրացուցիչ տեղեկություններ ստանալու համար ցանկացողները կարող են դիմել ՀՀ ԿԲ-ի Դատաբանության վարչություն:

Հեռ.՝ +374 10 59 29 43, 59 29 05
Ֆաքս՝ +374 10 56 74 23
Էլ. փոստ՝ lusine.avazyan@cba.am, nune.teryan@cba.am

ՀՀ ԿԲ հասարակայնության հետ կապերի ծառայություն

Մինչեւ արեւելք Հայաստանի ամենարժեքավոր 4G ցանցը կընդգրկի 22 ֆաղաբ

Ձեռքբերումների վրա կանգ առնելը բնորոշ է ՎիվաՍել-ՄՄՍ-ին: Ընկերությունը շարունակում է ընդլայնել իր՝ Հայաստանում առաջին եւ ամենաընդարձակ 4G ծածկույթը, որը գործարկվել էր 6 տարի առաջ՝ դեռեւս 2010-ին՝ մեր երկիրը դասելով այն ժամանակ 4G ցանցը ներդրած մեկ տասնյակի հասնող, սեխնուլոգիայի զարգացած երկրների արհեստի:

ՎիվաՍել-ՄՄՍ-ի համար 4G ցանցի ներդրումն երբեք չի եղել ինքնաբերական: Ընկերության չի սահմանափակվել բացառապես երեւանցիներին 4G ծառայությունները հասանելի դարձնելու: Կարճ ժամանակահատվածում, ինքնուրույն աշխատանքների իրականացման եւ հսկայածավալ ներդրումների շնորհիվ, ՎիվաՍել-ՄՄՍ-ին հաջողվել է 4G ծառայությունները հասանելի դարձնել նաեւ Հայաստանի մեծությամբ երկրորդ ու երրորդ ֆաղաբներում՝ Գյումրիում եւ Վանաձորում, ապա՝ Ծաղկաձորում, Վաղարշապատում, Դիլիջանում, Ջերմուկում եւ Արմավիրում՝ ապահովելով 4G ծառայություններով բնակչության 46.6% ծածկույթ:

4G ցանցի ընդլայնման երրորդ

ՄՄՍ-ը ներդրեց 4G/LTE ցանց: Գերազանցաբար ցանցը հասանելի էր աշխարհի ընդամենը մոտ տասը երկրում: Ցանցի ասիմետրիկ զարգացման արդյունքում, մինչեւ այս օրվա ավարտը 4G ծառայությունները հասանելի կդառնան Հայաստանի արդեն 22 ֆաղաբում, ինչը մեր ռազմավարության մաս է կազմում: Աշխարհում մեկ 4G ցանցերի զարգացումն էր սարսեակ ծառայությունների սրամարտում սնտեսական ակտիվության խթանումն ու աճի կարելու գործոնն են համընդհանուր, - ասել է ՎիվաՍել-ՄՄՍ-ի գլխավոր սնտեսից Հովհաննիսյանը:

4G սեխնուլոգիան մարզային ֆաղաբներին հասանելի դարձելը հետադարձ է ոչ միայն գործարար ակտիվության կենտրոններին մոտ լինելու նպաստ, այլեւ հսկայական ռազմավարություն է՝ ուղղված մայրաքաղաքի ու մարզերի միջեւ սեխնուլոգիական անցողիկ վերացմանը: Այսօրվա դրությամբ ՎիվաՍել-ՄՄՍ-ը համընդհանուր է հեռահաղորդակցության ոլորտի առաջատարը՝ ներառյալ երկրում մեկ արժեքավոր կադրի ֆաղաբի կայանների ֆանալը եւ ըստ այդմ ամենաընդար-

ձակ 2G, 3G եւ 4G ցանցերը: Ընդ որում, 3G սերնդի համեմատությամբ՝ 4G ցանցը թույլ է տալիս ադապտվել մոտ 10 անգամ ավելի բարձր արագությանը:

3G եւ 4G կայանների շարունակական ավելացումը հետադարձ է ռազմավարական երկու նպատակով ընդլայնել բարձր արագություններ ադապտվող ինտերնետի հասանելիության ծառայությունների աշխարհագրական ծածկույթը, եւ զուգահեռաբար, հզորացնել ցանցի թողունակությունը՝ բավարարելով համացանցի օգտագործման ծավալների անընդհատ աճող պահանջարկը:

Ookla International ընկերության կողմից հոկտեմբերին ՎիվաՍել-ՄՄՍ-ը ճանաչվել էր Հայաստանում բոլորից ամենաարագագործ ցանցի օպերատորը: Ընկերության ցանցի անգերազանցելի ցուցանիշներն արձանագրվել էր Ookla Speedtestnet հավելվածով՝ 2016 թ-ի ընթացքում իրականացված փորձարկումների արդյունքում: Տվյալները ստացվել են երկրի տարածքի բոլոր 90 հազար թեստային փորձարկումների արդյունքում:

Ռուս-վրացական գազային համաձայնագրից կարող է տուժել Ադրբեջանը

Նախ՝ գազի գնի առումով փոփոխություն արդեն եղել է եւ Հայաստանը Ռուսաստանից գազը ստանում է ավելի ցածր գնով՝ 150 դոլարով: Հունվարի 1-ից նվազել է նաեւ սղառողներին մատակարարող գազի գինը՝ 139 դրամ 146 դրամի փոխարեն, ինչպես նաեւ 100 դրամ անադապտվել խափի, ջերմոցային սնտեսությունների եւ վերածակող ձեռնարկությունների համար: Այսինքն, ռուսական կողմն, ըստ էության, արդեն իր վրա վերցրել էր Հայաստանին մատակարարվող եւ սղառողների համար գազի գնի իջեցման տարբերությունը: Հետեւաբար, ռուս-վրացական համաձայնության կայացումը կամ ձկայացումը չէր վերանայի մեզ տրամադրվող գազի գնի վերաբերյալ Ռուսաստանի արդեն ընդունած որոշումը:

Սակայն, ռուս-վրացական համաձայնությունը դրական էր մեզ համար, քանի որ որոշակի հսակություն մտցվեց տարածման հետ կապված հարցում եւ առնվազն առաջիկա երկու տարում դեռ էր խնդիրներ չառաջանում: Ռուս-վրացական համաձայնագիրը կարող է, ավելի շուտ արդեն որոշակի մտահոգություններ է առաջացնել Ադրբեջանի մոտ: Բանն այն է, որ Վրաստանը գազ է ներմուծում Ադրբեջանից՝ 200 դոլարով: Վրացական կողմը անցյալ տարի ռուսական գազ գնելու շուտը խոսակցություններով հասավ նրան, որ Ադրբեջանի իջեցրեց նրան մատակարարվող գազի գինը: Հիմա, չնայած Վրաստանը ռուսական գազ չի ստանալու տարածման դիմաց, այլ միայն գումար է ստանալու, բայց ռուսական կողմի՝ 185 դոլար գազի գնի առաջարկը բավականին գայթակղիչ է: Բացառված չէ, որ Վրաստանին ավելի ու ավելի հաճախ «անհրաժեշտ լինի» գազ գնել էժամ գնով, ինչը, բնականաբար, խանգարանություն չի առաջացնի Ադրբեջանի մոտ: Այդ երկիրը սղառված դեֆիցիտի կամ կրկին իջեցնել Վրաստանին մատակարարվող գազի գինը, կամ փոխարենը մատակարարման ծավալները: Սա այս գործարհի թերեւս ամենաառաջիկայական գործոնն է, որից կարող է տուժել Ադրբեջանը: Գործարհից, առաջին հերթին, իհարկե, շահում է Վրաստանը: Ռուսաստանն էլ հետագայում Վրաստանին գազ մատակարարելու հիմք է ստեղծում: Սա, թերեւս, դրական հանգամանք է նաեւ մեզ համար, քանի որ այդ դարաշրջանում ռուս-վրացական համաձայնությունները ավելի հեշտությամբ կկայացվեն եւ մեզ համար լրացուցիչ խնդիրների տեղի չեն տա:

ԱՐԱ ՄԱՐԵՆԻՈՍՅԱՆ

ՌԵՍՍՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ի լրումն «Ազգ» արարքների 23.12.2016թ.-ի թիվ 48 (5448) համարում լույս տեսած հայտարարությանը, տեղեկացնում ենք, որ ՎՏԲ-Հայաստան Բանկ ՓԲԸ-ի կողմից ներկայացված գույքի վաճառքի համալիրի՝ ակտիվների (գույքային իրավունքի), որոշեց մեկ միասնական լոս, գնման իրավունքի աճողային վաճառքը ժամանակավորապես դադարեցվում է մինչեւ ս.թ. հունվարի 19-ը եւ կարողանալի 20.01.2017թ.-ից, վերը նշված հայտարարության դրամաներով: Բոլոր փաստաթղթերը կապված այս ակտիվների վաճառքի հետ գնվում են բոլորային հարթակով: Լոսի մեկնարկային գինը սահմանված է 18,132,240,000 ՀՀ դրամ: Աճողի անցկացման կանոնակարգին կարող եմ ծանոթանալ եւ անվճար ստանալ կանոնակարգի դրամաները, դիմելով Կազմակերպչին՝ Բ. Երեւան, Ազաթանգեղոս 6/1 հասցե: Բոլոր այլ տեղեկությունների համար կարող եմ այցելել www.borsa.am կայք կամ զանգահարել (010) 56-31-07 հեռախոսահամարով:

«ԱԶԳ» ԾԱԲԱԹԱԹԵՐՈՒԹ

Հրատարակչության ԻԵ արհի
Հիմնադիր եւ հրատարակիչ
«ԱԶԳ ՕՐԱԹԵՐՈՒԹ» ՍՊԸ

Երեւան 0010, Հանրապետութեան 47
e-mail: azg@azg.am, azg2@arminfo.com
www.azg.am

Գլխավոր խմբագիր
ՅՎԿՄԲ ՎԵՏԻՏԵՍՆ ԻԵՆ. 060 271117
Հավաքակառուցի (գովազդ) ԻԵՆ. 582960,
060 271112
Լրագրողների սենեակ ԻԵՆ. 060 271118
Համակարգչ. ծառայութեան ԻԵՆ. 060 271115

Շտաբայ լրատվական ծառայութեան
ԻԵՆ. 060 271114, 010 529353
Համակարգչային ծառայութեան «Ազգ» թերթի

Թերթի միջոցով արձագանգված թէ մասնակի արտատրամները տղազիր մամուլի միջոցով, ռադիոհեռուստատեսութեան կամ համացանցով, առանց խմբագրութեան գրաւոր համաձայնութեան խոսակարգելու են համաձայն ՀՀ հեղինակային իրաւունքի մասին օրէնքի: Նիւթերը չեն գրախօսուում ու չեն վերադարձուում: Գ. տարով յղուածները գովազդային են, որոնց բովանդակութեան համար խմբագրութեանը լրատվամասնութեան չի կրում: «ԱԶԳ» Weekly Editor-in-chief H.AVEDIKIAN / phone: 374 60 271117 47 Hanrapetoutian st., Yerevan, Armenia, 0010